Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 6/2002

av den 12 december 2001

om gemenskapsformgivning

(EGT L 3, 5.1.2002, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets förordning (EG) nr 1891/2006 av den 18 december 2006	L 386	14	29.12.2006

Ändrad genom:

►**A1**	Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska Unionen och om anpassning av fördragen	L 236	33	23.9.2003
►**A2**	Anslutningsakten för Bulgarien och Rumänien	L 157	203	21.6.2005
►**A3**	Kroatiens anslutningsfördraget (2012)	L 112	10	24.4.2012

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 6/2002

av den 12 december 2001

om gemenskapsformgivning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([3]), och

av följande skäl:

(1) Ett enhetligt system för att införa en gemenskapsformgivning med enhetligt skydd och enhetlig verkan inom gemenskapens hela territorium skulle främja gemenskapens mål enligt fördraget.

(2) Endast Beneluxländerna har infört en enhetlig formskyddslag. I alla andra medlemsstater regleras formskydd i relevant nationell lagstiftning och är begränsat till den aktuella medlemsstatens territorium. Identiska formgivningar kan därför ha olika skydd i olika medlemsstater och skyddet kan gälla till förmån för olika innehavare; detta medför ofrånkomligen konflikter i handeln mellan medlemsstaterna.

(3) De betydande skillnaderna mellan medlemsstaternas formskyddslagstiftningar hindrar och snedvrider konkurrensen inom gemenskapen. I jämförelse med inhemsk handel med och konkurrens mellan produkter som innefattar en formgivning, hindras och snedvrids handeln och konkurrensen inom gemenskapen genom det stora antalet ansökningar, myndigheter, förfaranden, lagar och till ett land begränsade ensamrätter samt de sammanlagda administrativa utgifterna, som medför betydande kostnader och avgifter för den sökande. Europaparlamentets och rådets direktiv 98/71/EG av den 13 oktober 1998 om mönsterskydd ([4]) bidrar till att avhjälpa situationen.

(4) Begränsningen av formskyddet till de enskilda medlemsstaternas territorium, oavsett om deras lagstiftningar är närmade till varandra, kan leda till en uppdelning av den inre marknaden när det gäller produkter som innefattar en formgivning som omfattas av nationella rättigheter som innehas av olika personer, vilket hindrar den fria rörligheten för varor.

([1]) EGT C 29, 31.1.1994, s. 20 och EGT C 248, 29.8.2000, s. 3.
([2]) EGT C 67, 1.3.2001, s. 318.
([3]) EGT C 110, 2.5.1995 och EGT C 75, 15.3.2000, s. 35.
([4]) EGT L 289, 28.10.1998, s. 28.

▼B

(5) Av denna anledning bör en gemenskapsformgivning skapas som är direkt tillämplig i varje medlemsstat, eftersom det endast på detta sätt är möjligt att genom en ansökan till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och formgivning) i enlighet med ett gemensamt förfarande enligt en enda lagstiftning erhålla ett formskydd för ett område som omfattar alla medlemsstater.

(6) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, särskilt ett formskydd för ett område som omfattar alla medlemsstater, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av omfattningen och verkan av inrättandet av en gemenskapsformgivning och en gemenskapsmyndighet på området, och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(7) Ökat skydd för industriell formgivning stimulerar inte endast de enskilda formgivarna att bidra till gemenskapens samlade höga kompetens på området, utan främjar också innovation och utveckling av nya produkter och investeringar i produktionen av dessa.

(8) Ett mer lättillgängligt system för formskydd som är anpassat till den inre marknadens behov är därför väsentligt för gemenskapens näringsliv.

(9) De materiella bestämmelserna om formskydd i denna förordning bör anpassas till motsvarande bestämmelser i direktiv 98/71/EG om mönsterskydd.

(10) Teknisk innovation bör inte hämmas genom att formskydd beviljas för detaljer med uteslutande teknisk funktion. Med detta menas inte att en formgivning måste ha ett estetiskt värde. På samma sätt bör driftskompatibiliteten mellan produkter från olika tillverkare inte försvåras genom att skyddet utsträcks till att omfatta en formgivning av mekaniskt sammanfogande delar. Detaljer i en formgivning som av dessa skäl inte omfattas av skyddet bör därför inte vägas in när en bedömning görs om andra detaljer av formgivningen uppfyller kraven för skydd.

(11) Mekaniskt sammanfogande delar i en produkt i modulutförande kan emellertid vara en viktig del av modulproduktens nyskapande karaktär och en betydelsefull tillgång när produkterna marknadsförs, och dessa bör därför vara berättigade till skydd.

(12) Skyddet bör inte utsträckas till att omfatta sådana beståndsdelar som inte syns vid en normal användning av en produkt eller sådana detaljer på en sådan del som inte syns när delen är monterad eller som i sig inte uppfyller kraven på nyhet och särprägel. Detaljer i en formgivning som av dessa skäl inte omfattas av skyddet bör därför inte vägas in när en bedömning görs om andra detaljer av formgivningen uppfyller kraven för skydd.

▼B

(13) En fullständig tillnärmning av medlemsstaternas lagar kunde inte uppnås genom direktiv 98/71/EG när det gäller användning av skyddade formgivningar för att möjliggöra reparation av en sammansatt produkt så att den återfår sitt ursprungliga utseende, när formgivningen används för eller ingår i en produkt som utgör en beståndsdel i en sammansatt produkt på vars utformning den skyddade formgivningen beror. Som ett led i förlikningsförfarandet för detta direktiv åtog sig kommissionen att analysera följderna av bestämmelserna i direktivet tre år efter direktivets genomförandedag, i synnerhet för de industrisektorer som berörs mest. Under dessa omständigheter bör skydd i form av gemenskapsformgivning inte erhållas för en formgivning som används för eller ingår i en produkt som utgör en beståndsdel i en sammansatt produkt på vars utformning formgivningen beror och som används för att möjliggöra reparation av en sammansatt produkt så att den återfår sitt ursprungliga utseende, förrän rådet har beslutat om sin hållning i frågan på grundval av ett förslag från kommissionen.

(14) En formgivnings särprägel bör bedömas utifrån om det helhetsintryck som en kunnig användare ges vid betraktande av formgivningen tydligt skiljer sig från det han ges av den samlade mängden av redan befintliga formgivningar, med beaktande av arten av den produkt som formgivningen används för eller ingår i och i synnerhet den industrisektor dit den hör samt graden av formgivarens frihet att utveckla formgivningen.

(15) En gemenskapsformgivning bör i görligaste mån tillfredsställa behoven för alla industrisektorer inom gemenskapen.

(16) Några av dessa sektorer skapar en stor mängd formgivningar för produkter med kort kommersiell livslängd, och i detta fall är det en fördel med skydd utan de belastningar som registreringsformaliteter innebär, medan skyddstiden är av underordnad betydelse. Å andra sidan finns det industrisektorer som värdesätter registreringens fördelar på grund av den större rättsliga säkerhet den innebär och som efterfrågar en längre skyddstid som motsvarar den förväntade kommersiella livslängden på deras produkter.

(17) Detta innebär att det bör finnas två former av skydd, en kortfristig, oregistrerad formgivning och en mera långfristig, registrerad formgivning.

(18) För en registrerad gemenskapsformgivning krävs att ett register upprättas och förs i vilket man registrerar alla ansökningar som uppfyller de formella kraven och för vilka en ingivningsdag har fastställts. Registreringssystemet bör i princip inte grundas på saklig prövning av huruvida skyddskraven är uppfyllda före registreringen. Därigenom minimeras den belastning som registreringen och andra förfaranden medför för de sökande.

(19) En gemenskapsformgivning bör vara giltig endast om formgivningen är ny och om den har särprägel i förhållande till andra formgivningar.

▼B

(20) Det är också nödvändigt att låta formgivaren eller den till vilken rätten har övergått pröva de produkter som innefattar formgivningen på marknaden innan beslut fattas om det är önskvärt med ett skydd genom en registrerad gemenskapsformgivning. Det är därför nödvändigt att föreskriva att offentliggörande av formgivningen genom formgivaren eller den till vilken rätten har övergått eller offentliggörande till följd av missbruk inom en tid av tolv månader före dagen för ingivande av en ansökan om registrerad gemenskapsformgivning inte får inverka menligt på bedömningen av den aktuella formgivningens nyhet eller särprägel.

(21) Den ensamrätt som en registrerad gemenskapsformgivning medför överensstämmer med dess större rättsliga säkerhet. En oregistrerad gemenskapsformgivning bör emellertid endast medföra rätt att förhindra efterbildning. Skyddet kan därför inte utsträckas till formgivna produkter som är resultatet av formgivning som självständigt skapats av en annan formgivare. Denna rätt bör också omfatta handel med produkter som innefattar intrångsgörande formgivning.

(22) Åtgärder för att säkerställa utövandet av dessa rättigheter bör regleras i nationell lagstiftning. Det är därför nödvändigt att föreskriva vissa grundläggande, enhetliga påföljder i alla medlemsstater. Dessa påföljder bör göra det möjligt att hindra fortsatt intrång, oavsett vid vilken domstol talan väcks.

(23) En tredje person som kan visa att han i god tro inom gemenskapen, även i handeln, har börjat använda, eller har gjort allvarliga och faktiska förberedelser för att där använda en formgivning som är skyddad genom en registrerad gemenskapsformgivning och som inte är en efterbildning av denna, kan få rätt att i begränsad omfattning utnyttja den formgivningen.

(24) Det är ett grundläggande mål i denna förordning att förfarandet för att erhålla en registrerad gemenskapsformgivning bör medföra minsta möjliga kostnad och svårighet för de sökande, så att den blir lättillgänglig för små och medelstora företag och enskilda formgivare.

(25) De industrisektorer som under korta tidsperioder skapar en stor mängd formgivningar som kan ha kort livslängd och av vilka kanske endast några få slutligen saluförs, kommer att kunna dra fördel av den oregistrerade gemenskapsformgivningen. Det finns också inom dessa sektorer ett behov av att lättare få tillgång till den registrerade gemenskapsformgivningen. Detta behov bör tillgodoses genom möjligheten att sammanföra flera formgivningar i en gemensam ansökan. De formgivningar som ingår i en gemensam ansökan får emellertid behandlas oberoende av varandra när det gäller åberopande av rättigheter, licenser, sakrätt, exekutiva åtgärder, insolvensförfaranden, avstående, förnyelse, överlåtelse, senarelagt offentliggörande eller ogiltigförklaring.

(26) Det normala offentliggörandet efter registrering av en gemenskapsformgivning kan i vissa fall spoliera eller äventyra framgången för en affärstransaktion som omfattar formgivningen. Möjligheten att få offentliggörandet uppskjutet under en rimlig tid erbjuder därför en lösning i dessa fall.

▼B

(27) Ett förfarande för att ta upp mål avseende giltigheten av en registrerad gemenskapsformgivning på en enda plats skulle medföra kostnads- och tidsbesparingar jämfört med förfaranden där olika nationella domstolar är inblandade.

(28) Det är därför nödvändigt att fastställa vissa rättsliga åtgärder, däribland rätten att överklaga till en överklagandenämnd, och i sista hand till Europeiska gemenskapernas domstol. Ett sådant förfarande skulle bidra till att utveckla en enhetlig tolkning av kraven som rör gemenskapsformgivningars giltighet.

(29) Det är av stor betydelse att de rättigheter som en gemenskapsformgivning medför kan tillämpas effektivt inom gemenskapens hela territorium.

(30) Systemet för rättslig prövning bör utformas så att ”forum shopping” i möjligaste mån undviks. Det är därför nödvändigt att fastställa klara bestämmelser om internationell behörighet.

(31) Denna förordning utesluter inte att det på formgivningar som skyddas genom gemenskapsformgivning tillämpas bestämmelser om industriellt rättsskydd eller andra relevanta bestämmelser i medlemsstaternas lagstiftning, till exempel bestämmelser om formskydd förvärvat genom registrering eller bestämmelser om oregistrerade formgivningar, varumärken, patent och nyttighetsmodeller, illojal konkurrens eller civilrättsligt ansvar.

(32) Eftersom lagstiftningen om upphovsrätt inte är fullständigt harmoniserad, är det viktigt att slå fast principen om dubbelt skydd enligt gemenskapsformskyddsrätten och enligt upphovsrätten, varvid medlemsstaterna kommer att ges frihet att bestämma omfattningen av upphovsrätten och under vilka förutsättningar sådant skydd medges.

(33) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Gemenskapsformgivning

1. En formgivning som uppfyller villkoren i denna förordning kallas nedan ”gemenskapsformgivning”.

2. En gemenskapsformgivning skall skyddas

a) såsom en ”oregistrerad gemenskapsformgivning”, om den görs tillgänglig för allmänheten på det sätt som föreskrivs i denna förordning,

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

b) såsom en ”registrerad gemenskapsformgivning”, om den registreras på det sätt som föreskrivs i denna förordning.

3. En gemenskapsformgivning skall ha en enhetlig karaktär. Den skall ha samma rättsverkan i hela gemenskapen. Den får registreras, överlåtas, avstås från eller bli föremål för ett avgörande varigenom den förklaras ogiltig, eller dess användning får förbjudas, endast med avseende på hela gemenskapen. Denna princip skall gälla om inte annat föreskrivs i denna förordning.

Artikel 2

Byrån

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och formgivning), nedan kallad ”byrån”, som inrättades genom rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken [1], nedan kallad ”förordningen om gemenskapsvarumärken”, skall fullgöra de uppgifter som den anförtros genom den här förordningen.

AVDELNING II

FORMSKYDDSLAGSTIFTNING

Avsnitt 1

Skyddskrav

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

a) *formgivning*: en produkts eller en produktdels utseende som beror av detaljer som finns på själva produkten och/eller i produktens ornament och som särskilt kan vara linjer, konturer, färger, form, ytstruktur och/eller material,

b) *produkt*: alla industriellt eller hantverksmässigt framställda föremål, inklusive delar som skall hopmonteras till en sammansatt produkt, förpackningar, utstyrsel, grafiska symboler och typografiska typsnitt, dock med undantag av datorprogram,

c) *sammansatt produkt*: en produkt som består av flera utbytbara beståndsdelar, så att produkten kan tas isär och åter hopfogas.

Artikel 4

Skyddskrav

1. En formgivning skall skyddas som en gemenskapsformgivning i den mån den är ny och särpräglad.

[1] EGT L 11, 14.1.1994, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 3288/94 (EGT L 349, 31.12.1994, s. 83).

▼B

2. En formgivning av eller som ingår i en produkt som utgör en beståndsdel i en sammansatt produkt skall endast betraktas som ny och särpräglad i den mån

a) beståndsdelen, när den har infogats i den sammansatta produkten, förblir synlig vid normal användning av denna, och

b) sådana synliga detaljer i beståndsdelen i sig uppfyller kraven på nyhet och särprägel.

3. Med ”normal användning” enligt punkt 2 a avses slutanvändarens användning, dock inte underhåll, service och reparationsarbeten.

Artikel 5

Nyhet

1. En formgivning skall betraktas som ny om ingen identisk formgivning har gjorts tillgänglig för allmänheten

a) när det gäller oregistrerade gemenskapsformgivningar, före den dag då den formgivning för vilken skydd begärs, för första gången gjordes tillgänglig för allmänheten,

b) när det gäller registrerade gemenskapsformgivningar, före den dag då en ansökan om registrering lämnades in avseende den formgivning för vilken skydd begärs eller, om prioritet åberopas, före den dag från vilken prioritet räknas.

2. Formgivningar skall betraktas som identiska om deras utseende endast skiljer sig åt på oväsentliga punkter.

Artikel 6

Särprägel

1. En formgivning skall anses ha särprägel om det helhetsintryck som en kunnig användare får av formgivningen, skiljer sig från det helhetsintryck en sådan användare får av en formgivning som har gjorts tillgänglig för allmänheten

a) när det gäller oregistrerade gemenskapsformgivningar, före den dag då den formgivning för vilken skydd begärs, för första gången gjordes tillgänglig för allmänheten,

b) när det gäller registrerade gemenskapsformgivningar, före den dag då en ansökan om registrering lämnades in eller, om prioritet åberopas, före den dag från vilken prioritet räknas.

2. Vid prövning av en formgivnings särprägel skall den grad av frihet formgivaren har haft vid utvecklingen av formgivningen beaktas.

Artikel 7

Offentliggörande

1. Vid tillämpning av artiklarna 5 och 6 gäller att en formgivning skall anses ha gjorts tillgänglig för allmänheten om den har

▼B

offentliggjorts i samband med registrering eller på annat sätt, eller förevisats, använts i yrkesmässig verksamhet eller blivit känd på annat sätt före den dag som avses i artikel 5.1 a och artikel 6.1 a eller artikel 5.1 b och artikel 6.1 b, utom i de fall då dessa omständigheter inte rimligen kunde ha blivit kända vid normal yrkesmässig verksamhet i kretsar inom den berörda sektorn inom gemenskapen. Formgivningen skall emellertid inte anses ha gjorts tillgänglig för allmänheten endast på grund av att den visats för annan efter en uttalad eller tyst överenskommelse om konfidentialitet.

2. Allmänhetens kännedom om formgivningen inverkar inte på tillämpningen av artiklarna 5 och 6 i sådana fall då en formgivning för vilken skydd söks genom en registrerad gemenskapsformgivning har gjorts tillgänglig för allmänheten

a) genom formgivaren, den till vilken rätten har övergått eller någon annan till följd av uppgifter som tillhandahållits eller åtgärder som vidtagits av formgivaren eller den till vilken rätten har övergått, och

b) under en period av tolv månader före den dag då en ansökan om registrering lämnades in eller, om prioritet åberopas, före den dag från vilken prioritet räknas.

3. Punkt 2 skall också tillämpas om formgivningen har gjorts tillgänglig för allmänheten till följd av missbruk i förhållande till formgivaren eller den till vilken rätten har övergått.

Artikel 8

Formgivningar betingade av teknisk funktion och formgivningar för mekaniskt sammanfogande delar

1. Ett gemenskapsformskydd kan inte erhållas för sådana detaljer i en produkts utseende som uteslutande är betingade av en teknisk funktion.

2. Ett gemenskapsformskydd kan inte erhållas för sådana detaljer i en produkts utseende som måste återges exakt till formen och dimensionerna för att den produkt som formgivningen ingår i eller används för skall gå att mekaniskt ansluta till eller placera i, kring eller mot en annan produkt, så att båda produkterna fyller sin funktion.

3. Med avvikelse från punkt 2 skall ett gemenskapsformskydd under de förutsättningar som anges i artiklarna 5 och 6 kunna erhållas för en formgivning som tillåter att inbördes utbytbara produkter sammanfogas eller förbinds med varandra ett stort antal gånger inom ett modulsystem.

Artikel 9

Formgivningar som strider mot allmän ordning eller allmän moral

Ett gemenskapsformskydd kan inte erhållas för en formgivning som strider mot allmän ordning eller allmän moral.

▼B

Avsnitt 2

Skyddsomfång och skyddstid

Artikel 10

Skyddsomfång

1. En gemenskapsformgivnings skyddsomfång skall omfatta varje formgivning som inte ger en kunnig användare ett annat helhetsintryck.

2. Vid prövning av skyddsomfånget skall hänsyn tas till den grad av frihet formgivaren har haft vid utvecklingen av formgivningen.

Artikel 11

Skyddstid för oregistrerad gemenskapsformgivning

1. En formgivning som uppfyller kraven i avsnitt 1 skall skyddas som en oregistrerad gemenskapsformgivning under tre år räknat från den dag då formgivningen för första gången gjordes tillgänglig för allmänheten inom gemenskapen.

2. För punkt 1 gäller att en formgivning skall anses ha gjorts tillgänglig för allmänheten inom gemenskapen om den har offentliggjorts, förevisats, använts i yrkesmässig verksamhet eller blivit känd på annat sätt, så att dessa omständigheter rimligen kunde ha blivit kända vid normal yrkesmässig verksamhet i kretsar inom den berörda sektorn inom gemenskapen. Formgivningen skall emellertid inte anses ha gjorts tillgänglig för allmänheten endast på grund av att den visats för annan efter en uttalad eller tyst överenskommelse om konfidentialitet.

Artikel 12

Skyddstid för registrerad gemenskapsformgivning

Efter registrering vid byrån skall en formgivning som uppfyller kraven i avsnitt 1 skyddas som en registrerad gemenskapsformgivning under fem år räknat från den dag då ansökan lämnades in. Rättighetshavaren kan få skyddstiden förlängd med en eller flera femårsperioder upp till sammanlagt 25 år räknat från den dag då ansökan lämnades in.

Artikel 13

Förnyelse

1. Registrering av en registrerad gemenskapsformgivning skall förnyas på begäran av rättighetshavaren eller av någon som uttryckligen bemyndigats av denne, under förutsättning att förnyelseavgiften har betalats.

▼B

2. Byrån skall underrätta rättighetshavaren till den registrerade gemenskapsformgivningen och andra personer som har en registrerad rätt till den registrerade gemenskapsformgivningen om registreringsperiodens upphörande i god tid dessförinnan (registrering sker i det register över gemenskapsformgivningar som avses i artikel 72, nedan kallat registret). Underlåtenhet att lämna sådan underrättelse skall inte medföra ansvar för byrån.

3. En begäran om förnyelse skall lämnas in och förnyelseavgiften skall betalas inom sex månader räknat från den sista dagen i den månad då skyddet upphör. En begäran kan dessutom lämnas in och avgiften betalas inom en ytterligare sexmånadersperiod räknat från den dag som anges i första meningen, om en tilläggsavgift betalas inom denna tidsperiod.

4. Förnyelsen får verkan från och med dagen efter utgången av registreringsperioden. Förnyelsen skall registreras.

Avsnitt 3

Rättigheter avseende gemenskapsformgivningar

Artikel 14

Rätt till gemenskapsformgivningar

1. Rätten till en gemenskapsformgivning skall tillkomma formgivaren eller den till vilken rätten har övergått.

2. Om två eller flera personer gemensamt har skapat en formgivning, skall rätten till gemenskapsformgivningen tillfalla dem gemensamt.

3. Om en formgivning har skapats av en anställd som ett led i dennes arbetsuppgifter eller enligt arbetsgivarens instruktioner, skall rätten till gemenskapsformgivning emellertid tillkomma arbetsgivaren, om inte annat har avtalats eller föreskrivs i tillämplig nationell lagstiftning.

Artikel 15

Anspråk på rätt till gemenskapsformgivning

1. Om en person offentliggör eller gör anspråk på en oregistrerad gemenskapsformgivning eller om en registrerad gemenskapsformgivning har lämnats in eller registrerats i dennes namn utan att personen är berättigad till den enligt artikel 14, kan den person som är berättigad till den enligt den nämnda artikeln, utan att det påverkar möjligheten till andra rättsmedel, göra anspråk på att bli erkänd som den rättmätiga innehavaren av gemenskapsformgivningen.

2. Om en person gemensamt med någon annan har rätt till en gemenskapsformgivning, kan den personen i enlighet med punkt 1 göra anspråk på att bli erkänd som medinnehavare.

3. Talan enligt punkt 1 eller 2 skall väckas senast tre år efter den dag då en registrerad gemenskapsformgivning offentliggjordes eller en

▼B

oregistrerad gemenskapsformgivning gjordes tillgänglig. Denna bestämmelse är inte tillämplig om den person som inte har rätt till gemenskapsformgivningen var i ond tro när ansökan om skydd för formgivningen lämnades in eller när formgivningen gjordes tillgänglig eller överläts till honom.

4. För en registrerad gemenskapsformgivning skall följande föras in i registret:

a) Uppgift om att talan har väckts i enlighet med punkt 1.

b) Dom eller slutligt beslut i rättegångsförfarandet.

c) Varje ändring i innehavet av den registrerade gemenskapsformgivningen till följd av domen eller det slutliga beslutet.

Artikel 16

Rättsverkan av domstolsavgörande om rätt till registrerade gemenskapsformgivningar

1. Om innehavet av en registrerad gemenskapsformgivning ändras fullständigt till följd av talan enligt artikel 15.1, skall licenser och andra rättigheter upphöra att gälla i och med att den berättigade personen förs in i registret.

2. Om, innan en talan enligt artikel 15.1 har registrerats, innehavaren av en registrerad gemenskapsformgivning eller en licenstagare har använt formgivningen inom gemenskapen eller gjort allvarliga och faktiska förberedelser för att göra det, får han fortsätta med sådan användning under förutsättning att han inom den tidsfrist som anges i tillämpningsföreskrifterna ansöker om en enkel licens från den nya rättsinnehavaren vars namn är infört i registret. Licensen skall beviljas för en rimlig tid och på rimliga villkor.

3. Punkt 2 skall inte tillämpas om rättighetshavaren eller licenstagaren var i ond tro när han började använda formgivningen eller började göra förberedelser för det.

Artikel 17

Presumtion till förmån för registrerad rättighetshavare

Den person i vars namn gemenskapsformgivningen är registrerad eller, före registrering, den person i vars namn ansökningen lämnats in, skall betraktas som rättighetshavare i alla förfaranden vid byrån samt i alla andra förfaranden.

Artikel 18

Formgivarens rätt att anges

Formgivaren har rätt att, i likhet med sökanden eller innehavaren av en registrerad gemenskapsformgivning, anges, som formgivare, inför byrån och i registret. Om formgivningen är resultatet av ett lagarbete, får angivande av laget ersätta angivande av de enskilda formgivarna.

▼B

Avsnitt 4

Gemenskapsformgivningens rättsverkan

Artikel 19

Rättigheter knutna till gemenskapsformgivningar

1. En registrerad gemenskapsformgivning skall ge innehavaren ensamrätt att använda den och att hindra tredje man från att utan hans samtycke använda den. Med användning enligt denna bestämmelse avses särskilt att tillverka, bjuda ut, släppa ut på marknaden, importera, exportera eller använda en produkt som formgivningen ingår i eller används för eller att lagerhålla en sådan produkt för sådana ändamål.

2. En oregistrerad gemenskapsformgivning skall dock ge innehavaren rätt att hindra de handlingar som avses i punkt 1 endast om den bestridda användningen är ett resultat av att den skyddade formgivningen efterbildats.

Den bestridda användningen skall inte anses vara ett resultat av en efterbildning av den skyddade formgivningen om den är ett resultat av ett oberoende, skapande arbete som utförts av en formgivare som man rimligen kan anta inte kände till den formgivning som innehavaren gjort tillgänglig för allmänheten.

3. Punkt 2 skall också tillämpas på en registrerad gemenskapsformgivning vars offentliggörande senarelagts, under förutsättning att de relevanta uppgifterna i registret och akten inte har gjorts tillgängliga för allmänheten i enlighet med artikel 50.4.

Artikel 20

Begränsning i rättigheter knutna till gemenskapsformgivningar

1. De rättigheter som är knutna till en gemenskapsformgivning får inte utövas när det gäller

a) handlingar som företas privat och utan vinstsyfte,

b) handlingar som företas i experimentsyfte,

c) handlingar som innebär återgivning i syfte att citera eller undervisa, förutsatt att sådana handlingar är förenliga med god affärssed och inte omotiverat skadar normalt utnyttjande av formgivningen samt på villkor att källan anges.

2. Vidare får de rättigheter som är knutna till en gemenskapsformgivning inte utövas när det gäller

a) utrustning på fartyg och luftfartyg som är registrerade i tredje land, när dessa tillfälligt kommer in på gemenskapens territorium,

b) import till gemenskapen av reservdelar och tillbehör för reparation av sådana fartyg,

c) reparation av sådana fartyg.

▼B

Artikel 21

Konsumtion av rättigheter

Rättigheter som är knutna till en gemenskapsformgivning skall inte utsträckas till att omfatta handlingar som rör en produkt i vilken en formgivning inom gemenskapsformgivningens skyddsomfång ingår som en del eller för vilken formgivningen används, om produkten har släppts ut på marknaden i gemenskapen av innehavaren av gemenskapsformgivningen eller med dennes samtycke.

Artikel 22

Rätt till registrerade gemenskapsformgivningar på grundval av tidigare användning

1. Tredje man kan åberopa en rätt på grundval av tidigare användning om han visar att han före den dag då ansökan lämnades in eller, om prioritet åberopas, före den dag från vilken prioritet räknas, i god tro har börjat att inom gemenskapen använda eller gjort allvarliga och faktiska förberedelser för att där använda en formgivning som är skyddad genom en registrerad gemenskapsformgivning och som inte är en efterbildning av denna.

2. Rätten på grundval av tidigare användning skall ge denna tredje man rätt att utnyttja formgivningen för de ändamål för vilka han hade börjat använda det eller för vilka han hade gjort allvarliga och faktiska förberedelser före den dag då ansökan lämnades in eller den dag från vilken prioritet räknas för den registrerade gemenskapsformgivningen.

3. Rätten på grundval av tidigare användning skall inte ge rätt att bevilja en annan person licens att utnyttja formgivningen.

4. Rätten på grundval av tidigare användning får inte överlåtas utom när tredje man är ett företag, och då endast tillsammans med den del av företaget där formgivningen har använts eller förberedelserna har gjorts.

Artikel 23

Användning av staten

Alla bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning som medger att nationella formgivningar används av eller för staten får tillämpas på gemenskapsformgivningar, men bara i den utsträckning som användningen är nödvändig för väsentliga försvars- eller säkerhetsbehov.

Avsnitt 5

Ogiltighet

Artikel 24

Ogiltigförklaring

1. En registrerad gemenskapsformgivning skall förklaras ogiltig efter ansökan till byrån i enlighet med förfarandet i avdelningarna VI och VII, eller av en domstol för gemenskapsformgivningar på grundval av ett genkäromål i samband med talan om intrång.

▼B

2. En gemenskapsformgivning kan förklaras ogiltig även efter det att rätten till den har upphört eller avstått från.

3. En oregistrerad gemenskapsformgivning skall förklaras ogiltig av en domstol för gemenskapsformgivningar efter ansökan till en sådan domstol eller på grundval av ett genkäromål i samband med talan om intrång.

Artikel 25

Ogiltighetsgrunder

1. En gemenskapsformgivning får förklaras ogiltig endast om

a) formgivningen inte överensstämmer med definitionen i artikel 3 a,

b) den inte uppfyller kraven i artiklarna 4-8.

c) rättighetshavaren enligt ett domstolsbeslut inte har rätt till gemenskapsformgivningen i enlighet med artikel 14,

▼M1

d) gemenskapsformgivningen står i strid med en tidigare formgivning som har gjorts tillgänglig för allmänheten efter den dag då ansökan lämnades in eller, om prioritet åberopas, den dag från vilken gemenskapsformgivningens prioritet räknas, och som är skyddad från en dag före den nämnda dagen

i) genom en registrerad gemenskapsformgivning eller en ansökan om en sådan formgivning,

eller

ii) genom en registrerad formgivning i en medlemsstat eller en ansökan om registrering av en sådan formgivning,

eller

iii) genom ett formskydd som registrerats enligt Genèveakten till Haagöverenskommelsen om internationell registrering av industriella formgivningar, antagen i Genève den 2 juli 1999, nedan kallad ”Genèveakten”, som godkändes genom rådets beslut 2006/954/EG (*), och som har verkan i gemenskapen, eller genom ansökan om sådan rätt,

▼B

e) ett särskiljande kännetecken används i en senare formgivning, och gemenskapsrätten eller den medlemsstats lagstiftning som är tillämplig på detta kännetecken ger kännetecknets rättighetshavare rätt att förbjuda sådan användning,

f) formgivningen innebär en otillåten användning av ett verk som skyddas av en medlemsstats lagstiftning om upphovsrätt,

g) formgivningen innebär en felaktig användning av något av det som förtecknas i artikel 6 ter i Pariskonventionen för skydd av den industriella äganderätten, nedan kallad ”Pariskonventionen”, eller av märken, emblem och vapen som inte omfattas av nämnda artikel 6 ter och som är av särskilt allmänt intresse i en medlemsstat.

▼B

2. Den grund som anges i punkt 1 c får åberopas endast av den person som har rätt till gemenskapsformgivningen enligt artikel 14.

3. De grunder som anges i punkterna 1 d-f får åberopas endast av den person som ansöker om eller innehar den tidigare rättigheten.

4. Den grund som anges i punkt 1 g får åberopas endast av den person eller organisation som berörs av användningen.

5. Punkterna 3 och 4 skall inte påverka medlemsstaternas frihet att föreskriva att de grunder som anges i punkt 1 d och g också kan åberopas på eget initiativ av den behöriga myndigheten i medlemsstaten i fråga.

6. En registrerad gemenskapsformgivning som har förklarats ogiltig i enlighet med punkt 1 b, e, f eller g får bibehållas i ändrad form, om den i denna form uppfyller skyddskraven och om formgivningens identitet bibehålls. Bibehållande i ändrad form kan även omfatta registrering åtföljd av en förklaring om partiellt avstående av skydd från innehavaren av den registrerade gemenskapsformgivningen eller införande i registret av ett domstolsbeslut eller ett beslut av byrån där det fastställs att den registrerade gemenskapsformgivningen är delvis ogiltig.

Artikel 26

Följder av ogiltighet

1. En gemenskapsformgivning skall, i den utsträckning som den har förklarats ogiltig, från början anses ha saknat den rättsverkan som föreskrivs i denna förordning.

2. Med förbehåll för nationella bestämmelser om skadeståndskrav till följd av skada som vållats genom försumlighet eller ond tro hos innehavaren av gemenskapsformgivningen eller av nationella bestämmelser om orättmätig vinning, skall den retroaktiva verkan av gemenskapsformgivningens ogiltighet inte påverka

a) ett avgörande i mål om intrång som har vunnit laga kraft och verkställts före beslutet om ogiltighet,

b) ett avtal som ingåtts före ett avgörande om ogiltighet, i den mån som avtalet har fullgjorts före avgörandet; belopp som har betalats i enlighet med avtalet kan dock återkrävas i den utsträckning som är skälig med hänsyn till omständigheterna.

AVDELNING III

GEMENSKAPSFORMGIVNINGAR SOM FÖRMÖGENHETSOBJEKT

Artikel 27

Gemenskapsformgivnings likställighet med nationellt formskydd

1. Om inte annat följer av artiklarna 28, 29, 30, 31 och 32 skall en gemenskapsformgivning som förmögenhetsobjekt i sin helhet och inom

▼B

hela gemenskapen behandlas som ett nationellt formskydd i den medlemsstat

a) på vars territorium innehavaren den relevanta dagen har sitt säte eller sin hemvist, eller

b) om punkt a inte är tillämplig, på vars territorium innehavaren den relevanta dagen har ett driftställe.

2. När det gäller registrerade gemenskapsformgivningar skall punkt 1 tillämpas i enlighet med uppgifterna i registret.

3. Om flera personer gemensamt innehar en formgivning och minst två av dem uppfyller villkoret i punkt 1, skall den medlemsstat som avses i den punkten bestämmas

a) när det gäller oregistrerade gemenskapsformgivningar, genom hänvisning till den berörda medinnehavare som de i samförstånd har utsett,

b) när det gäller registrerade gemenskapsformgivningar, genom hänvisning till den första av de berörda medinnehavarna i den ordning i vilken de anges i registret.

4. Om punkterna 1, 2 och 3 inte är tillämpliga, skall den medlemsstat som avses i punkt 1 vara den medlemsstat där byråns säte är beläget.

Artikel 28

Överlåtelse av registrerade gemenskapsformgivningar

Följande bestämmelser skall gälla för överlåtelse av en registrerad gemenskapsformgivning:

a) På begäran av en av parterna skall överlåtelsen föras in i registret och offentliggöras.

b) Till dess att överlåtelsen har förts in i registret kan den till vilken rätten har övergått inte göra gällande de rättigheter som följer av en registrerad gemenskapsformgivning.

c) Om tidsfrister skall iakttas gentemot byrån, kan den till vilken rätten har övergått lämna motsvarande uppgifter till byrån så snart som begäran om registrering av överlåtelsen har tagits emot av byrån.

d) Alla handlingar som enligt artikel 66 skall delges innehavaren av den registrerade gemenskapsformgivningen skall av byrån ställas till den som är registrerad som innehavare eller till dennes ombud, om ombud har utsetts.

Artikel 29

Sakrätter avseende registrerade gemenskapsformgivningar

1. En registrerad gemenskapsformgivning kan ställas som säkerhet eller bli föremål för sakrättsligt skydd.

▼B

2. På begäran av en av parterna skall de rättigheter som avses i punkt 1 införas i registret och offentliggöras.

Artikel 30

Exekutiva åtgärder

1. En registrerad gemenskapsformgivning kan bli föremål för exekutiva åtgärder.

2. När det gäller exekutiva åtgärder som avser en registrerad gemenskapsformgivning skall de domstolar och myndigheter i den medlemsstat som bestämts enligt artikel 27 ha exklusiv behörighet.

3. På begäran av en av parterna skall en exekutiv åtgärd införas i registret och offentliggöras.

Artikel 31

Insolvensförfarande

1. En gemenskapsformgivning kan endast ingå i sådana insolvensförfaranden som inleds i den medlemsstat på vars territorium gäldenärens huvudsakliga intressen finns.

2. Om flera personer gemensamt innehar en gemenskapsformgivning, skall punkt 1 tillämpas på medinnehavarens andel.

3. Om en gemenskapsformgivning ingår i ett insolvensförfarande, skall detta på begäran av den behöriga nationella myndigheten noteras i det register som avses i artikel 48 och offentliggöras i den tidning om gemenskapsformgivning som avses i artikel 73.1.

Artikel 32

Licens

1. En gemenskapsformgivning kan bli föremål för licens för hela eller en del av gemenskapen. En licens kan vara exklusiv (exklusiv licens) eller icke-exklusiv (enkel licens).

2. Utan att det påverkar eventuell talan som grundar sig på avtalsrätten, får innehavaren åberopa de rättigheter som är knutna till gemenskapsformgivningen gentemot en licenstagare som bryter mot någon bestämmelse i licensavtalet med avseende på licensens giltighetstid, den form i vilken formgivningen får användas, det produktsortiment som licensen är utfärdad för och kvaliteten på de produkter som tillverkas av licenstagaren.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i licensavtalet får licenstagaren väcka talan om intrång i en gemenskapsformgivning endast om innehavaren lämnar sitt medgivande till detta. Innehavaren av en exklusiv licens får dock väcka sådan talan om innehavaren av gemenskapsformgivningen efter uppmaning att göra detta inte själv väcker talan om intrång inom rimlig tid.

▼B

4. En licenstagare skall, i syfte att erhålla skadestånd för den skada som han lidit, ha rätt att intervenera i ett mål om intrång som innehavaren av en gemenskapsformgivning har inlett.

5. När det gäller registrerade gemenskapsformgivningar skall uppgift om upplåtelse eller överlåtelse av en licens för en sådan rättighet på begäran av någon av parterna införas i registret och offentliggöras.

Artikel 33

Rättsverkan i förhållande till tredje man

1. Rättsverkan i förhållande till tredje man av de rättshandlingar som avses i artiklarna 28, 29, 30 och 32 skall regleras av lagstiftningen i den medlemsstat som bestämts i enlighet med artikel 27.

2. När det gäller registrerade gemenskapsformgivningar skall dock de rättshandlingar som avses i artiklarna 28, 29 och 32 ha rättsverkan gentemot tredje man i samtliga medlemsstater först efter det att de införts i registret. Emellertid skall en sådan rättshandling, innan den förs in i registret, ha rättsverkan gentemot en tredje man som har förvärvat rättigheter till den registrerade gemenskapsformgivningen efter tidpunkten för rättshandlingen men som kände till rättshandlingen när rättigheten förvärvades.

3. Punkt 2 skall inte tillämpas på en person som förvärvar en registrerad gemenskapsformgivning eller en rättighet till en registrerad gemenskapsformgivning genom att ett företag i sin helhet överlåts eller genom någon annan generell övergång.

4. Till dess att gemensamma bestämmelser för medlemsstaterna träder i kraft i fråga om insolvens, skall rättsverkan gentemot tredje man av insolvensförfaranden regleras av lagstiftningen i den medlemsstat där sådana förfaranden först har inletts enligt nationell lagstiftning eller enligt de bestämmelser som är tillämpliga på detta område.

Artikel 34

Ansökan om registrerad gemenskapsformgivning som förmögenhetsobjekt

1. En ansökan om en registrerad gemenskapsformgivning som förmögenhetsobjekt skall i sin helhet och för gemenskapens hela territorium behandlas som ett nationellt formskydd i den medlemsstat som bestämts i enlighet med artikel 27.

2. Artiklarna 28, 29, 30, 31, 32 och 33 skall även tillämpas på ansökningar om registrerade gemenskapsformgivningar. Om verkan av någon av dessa bestämmelser är beroende av en införing i registret, skall denna formalitet fullgöras vid den följande registreringen av gemenskapsformgivningen.

▼B

AVDELNING IV

ANSÖKAN OM REGISTRERADE GEMENSKAPSFORMGIVNINGAR

Avsnitt 1

Inlämning av ansökningar och krav rörande sådana ansökningar

Artikel 35

Inlämning och vidarebefordran av ansökningar

1. En ansökan om en registrerad gemenskapsformgivning får efter sökandens eget val lämnas

a) till byrån, eller

b) till den centrala myndigheten för industriellt rättsskydd i en medlemsstat, eller

c) i Beneluxländerna, till Benelux formskyddsbyrå.

2. Om en ansökan lämnas till den centrala myndigheten för industriellt rättsskydd i en medlemsstat eller till Benelux formskyddsbyrå, skall denna myndighet vidta alla nödvändiga åtgärder för att vidarebefordra ansökan till byrån inom två veckor från inlämningen. Den får ta ut en ansökningsavgift som inte får överstiga de administrativa kostnaderna för att ta emot och vidarebefordra ansökan.

3. Så snart som byrån tagit emot en ansökan som vidarebefordrats av en central myndighet för industriellt rättsskydd i en medlemsstat eller av Benelux formskyddsbyrå, skall byrån underrätta sökanden, med uppgift om vilken dag ansökan tagits emot av byrån.

4. Senast tio år efter det att denna förordning har trätt i kraft skall kommissionen utarbeta en rapport om hur systemet med inlämning av ansökningar om registrerade gemenskapsformgivningar fungerar, i förekommande fall åtföljd av förslag till ändringar.

Artikel 36

Krav på ansökan

1. En ansökan om en registrerad gemenskapsformgivning skall innehålla

a) en anhållan om registrering,

b) uppgifter som gör det möjligt att identifiera sökanden,

c) en återgivning av formgivningen som är lämplig för avbildning. Om ansökan gäller en tvådimensionell formgivning och innehåller en begäran om senareläggning av offentliggörandet i enlighet med artikel 50, får återgivningen av formgivningen emellertid ersättas med ett provexemplar.

▼B

2. Ansökan skall vidare innehålla uppgifter om de produkter som formgivningen är avsedd att ingå i eller användas för.

3. Dessutom får ansökan innehålla

a) en närmare beskrivning av återgivningen eller provexemplaret,

b) en begäran om senareläggning av offentliggörandet av registreringen i enlighet med artikel 50,

c) uppgifter som gör det möjligt att identifiera ombudet, om sökanden har utsett ett sådant,

d) indelning i klasser av de produkter som formgivningen är avsedd att ingå i eller användas för,

e) uppgift om formgivaren eller gruppen av formgivare eller en förklaring på sökandens ansvar om att formgivaren eller gruppen av formgivare har avstått från rätten att anges.

4. För en ansökan skall registreringsavgift och avgift för offentliggörande betalas. Om en begäran om senareläggning av offentliggörandet ges in i enlighet med punkt 3 b, skall avgiften för offentliggörande ersättas av en avgift för senareläggning av offentliggörandet.

5. Ansökan skall uppfylla kraven i tillämpningsföreskrifterna.

6. De uppgifter som avses i punkt 2 och i punkt 3 a och d skall inte påverka formgivningens skyddsomfång som sådant.

Artikel 37

Gemensam ansökan

1. Flera formgivningar kan sammanföras i en gemensam ansökan om registrerad gemenskapsformgivning. Utom när det gäller ornament är denna möjlighet underkastad villkoret att alla de produkter som formgivningarna är avsedda att ingå i eller användas för tillhör samma klass enligt den internationella klassificeringen för formgivningar.

2. Förutom de avgifter som avses i artikel 36.4 skall för en gemensam ansökan en ytterligare registreringsavgift och en ytterligare avgift för offentliggörande betalas. Om den gemensamma ansökan innehåller en begäran om senareläggning av offentliggörandet, skall tilläggsavgiften för offentliggörande ersättas av en tilläggsavgift för senareläggning av offentliggörandet. Tilläggsavgifterna skall motsvara en andel av grundavgifterna för varje ytterligare formgivning.

3. Den gemensamma ansökan skall uppfylla de krav som anges i tillämpningsföreskrifterna.

4. Alla formgivningar som ingår i en gemensam ansökan eller registrering får behandlas oberoende av varandra i enlighet med denna förordning. En formgivning kan, oberoende av de andra, bland annat åberopas, bli föremål för licenser, sakrätt eller exekutiva åtgärder, ingå i insolvensförfaranden, avstås, förnyas, överlåtas, bli föremål för senarelagt offentliggörande eller förklaras ogiltig. En gemensam ansökan eller registrering får delas upp i separata ansökningar eller registreringar endast enligt de villkor som anges i tillämpningsföreskrifterna.

▼B

Artikel 38

Ansökningsdag

1. Som ansökningsdag för en ansökan om en registrerad gemenskapsformgivning skall räknas den dag då de handlingar som innehåller de uppgifter som anges i artikel 36.1 lämnas in till byrån av sökanden, eller, om ansökan har lämnats in till den centrala myndigheten för industriellt rättsskydd i en medlemsstat eller till Benelux formskyddsbyrå, till denna myndighet.

2. Om en ansökan lämnas in till den centrala myndigheten för industriellt rättsskydd i en medlemsstat eller till Benelux formskyddsbyrå och når byrån mer än två månader efter den dag då handlingar med de uppgifter som anges i artikel 36.1 lämnades in, skall, med avvikelse från punkt 1, ansökningsdagen räknas som den dag då byrån tar emot dessa handlingar.

Artikel 39

Ansökan om gemenskapsformgivning likställd med nationell ansökan

En ansökan om en registrerad gemenskapsformgivning för vilken en ansökningsdag fastställts, skall i medlemsstaterna likställas med en korrekt nationell ansökan, i förekommande fall med den prioritet som åberopas för ansökningen om gemenskapsformgivning.

Artikel 40

Klassificering

Vid tillämpningen av denna förordning skall bilagan till överenskommelsen om upprättande av en internationell klassificering för mönster, undertecknad i Locarno den 8 oktober 1968, användas.

Avsnitt 2

Prioritet

Artikel 41

Rätt till prioritet

1. Den som i vederbörlig ordning har lämnat in en ansökan om ett formskydd eller en nyttighetsmodell i eller med verkan för en stat som är part i Pariskonventionen eller i avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, eller dennes rättsinnehavare, skall vid inlämningen av en ansökan om en registrerad gemenskapsformgivning för samma formgivning eller nyttighetsmodell åtnjuta prioritet under sex månader från den dag då den första ansökningen lämnades in.

2. Varje ansökan som enligt den nationella lagstiftningen i den stat där den lämnades in eller enligt bilaterala eller multilaterala överenskommelser jämställs med en korrekt nationell ansökan skall anses som prioritetsgrundande.

▼B

3. Med en ”korrekt nationell ansökan” skall avses varje ansökan som är tillräckligt fullständig för att den dag då ansökningen lämnades in skall kunna fastställas, detta oberoende av resultatet av ansökningen.

4. Som första ansökan, vars inlämning utgör utgångspunkt för att fastställa prioritetsfristen, skall även anses en senare ansökan som avser samma formgivning som en tidigare första ansökan, och som lämnats in i eller med verkan för samma stat, om denna tidigare ansökan, då den senare ansökningen lämnades in, har återkallats, förfallit eller avslagits utan att ha blivit allmänt tillgänglig, utan att några rättigheter kvarstår och utan att ha utgjort grund för åberopande av prioritet. Den tidigare ansökningen får inte därefter utgöra grund för åberopande av prioritet.

5. Om den första ansökningen har lämnats in i en stat som inte part i Pariskonventionen eller i avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, skall vad som sägs i punkterna 1-4 gälla endast om denna stat, enligt offentliggjorda undersökningar, medger att prioritet får grundas på en ansökan som lämnats in till byrån, under villkor som motsvarar de som föreskrivs i denna förordning.

Artikel 42

Åberopande av prioritet

Om en sökande av en registrerad gemenskapsformgivning önskar åberopa prioritet från en tidigare ansökan, skall han lämna in en förklaring om prioritet och en kopia av den tidigare ansökningen. Om den tidigare ansökningen inte är avfattad på något av byråns språk, får byrån begära en översättning av den tidigare ansökningen till något av dessa språk.

Artikel 43

Verkan av prioritet

Prioritet skall medföra att prioritetsdagen skall räknas som den dag då ansökningen om en registrerad gemenskapsformgivning lämnades in, i enlighet med artiklarna 5, 6, 7 och 22 samt artikel 25.1 d och artikel 50.1.

Artikel 44

Utställningsprioritet

1. Om en sökande av en registrerad gemenskapsformgivning har gjort tillgängliga för allmänheten produkter som formgivningen ingår i eller används för, på en officiell eller officiellt erkänd internationell utställning som uppfyller villkoren i konventionen angående internationella utställningar undertecknad i Paris den 22 november 1928, kan han, om han lämnar in en ansökan inom sex månader från den dag sådana produkter först gjordes tillgängliga för allmänheten, åberopa prioritet från den dagen enligt artikel 43.

2. En sökande som önskar åberopa prioritet i enlighet med punkt 1 skall i enlighet med de villkor som fastställs i tillämpningsföreskrifterna styrka att de produkter som formgivningen ingår i eller används för har förevisats på utställningen.

▼B

3. En utställningsprioritet som har beviljats i en medlemsstat eller i tredje land skall inte innebära att den prioritetstid som anges i artikel 41 förlängs.

AVDELNING V

REGISTRERINGSFÖRFARANDE

Artikel 45

Prövning av de formella kraven för ansökan

1. Byrån skall pröva om ansökan uppfyller de krav som anges i artikel 36.1 innan den fastställer en ansökningsdag.

2. Byrån skall pröva om

a) ansökan uppfyller de andra krav som anges i artikel 36.2, 36.3, 36.4 och 36.5 och, i fråga om en gemensam ansökan, artikel 37.1 och 37.2,

b) ansökan uppfyller de formella krav som anges i tillämpningsföreskrifterna med avseende på artiklarna 36 och 37,

c) kraven i artikel 77.2 är uppfyllda,

d) kraven som rör begäran om prioritet är uppfyllda, om prioritet åberopas.

3. Villkoren för prövning av om ansökan uppfyller de formella kraven skall fastställas i tillämpningsföreskrifterna.

Artikel 46

Brister som kan avhjälpas

1. Om byrån, när den utför prövningen enligt i artikel 45, finner brister som kan avhjälpas, skall byrån uppmana sökanden att avhjälpa dem inom föreskriven tid.

2. Om bristerna rör de krav som avses i artikel 36.1 och sökanden efterkommer byråns uppmaning inom föreskriven tid, skall byrån som ansökningsdag räkna den dag då bristerna avhjälps. Om bristerna inte avhjälps inom föreskriven tid, skall ansökan inte behandlas som en ansökan om en registrerad gemenskapsformgivning.

3. Om bristerna rör de krav, bland annat betalning av avgifter, som avses i artikel 45.2 a, b och c och sökanden efterkommer byråns uppmaning inom föreskriven tid, skall byrån som ansökningsdag räkna den dag då ansökan först lämnades in. Om bristerna inte avhjälps eller uteblivna avgifter inte betalas inom föreskriven tid, skall byrån avslå ansökan.

4. Om bristerna rör de krav som avses i artikel 45.2 d, skall underlåtenhet att avhjälpa dem inom föreskriven tid medföra att rätten till prioritet för ansökan går förlorad.

▼B

Artikel 47

Grunder för avslag

1. Om byrån, när den utför prövningen enligt artikel 45, finner att den formgivning för vilken skydd söks

a) inte överensstämmer med definitionen i artikel 3 a, eller

b) strider mot allmän ordning eller allmän moral,

skall den avslå ansökan.

2. Ansökan får inte avslås förrän sökanden beretts tillfälle att återkalla eller ändra sin ansökan eller yttra sig.

Artikel 48

Registrering

Om kraven för en ansökan om registrerad gemenskapsformgivning har uppfyllts och i den mån som ansökan inte har avslagits enligt artikel 47, skall byrån registrera ansökan i registret över gemenskapsformgivningar som en registrerad gemenskapsformgivning. Registreringen skall innehålla uppgift om den ansökningsdag som avses i artikel 38.

Artikel 49

Offentliggörande

Vid registreringen skall byrån offentliggöra den registrerade gemenskapsformgivningen i den tidning om gemenskapsformgivningar som avses i artikel 73.1. Vad som skall offentliggöras skall fastställas i tillämpningsföreskrifterna.

Artikel 50

Senareläggning av offentliggörande

1. Den som ansöker om en registrerad gemenskapsformgivning får när ansökan lämnas in begära att offentliggörandet av den registrerade gemenskapsformgivningen senareläggas 30 månader räknat från den dag då ansökan lämnades in eller, om prioritet åberopas, från den dag från vilken prioritet räknas.

2. Efter en sådan begäran skall, om de villkor som anges i artikel 48 är uppfyllda, den registrerade gemenskapsformgivningen registreras, men varken återgivningen av formgivningen eller någon akt som rör ansökan får göras tillgänglig för allmänheten, med förbehåll för artikel 74.2.

3. Byrån skall i tidningen om gemenskapsformgivningar offentliggöra ett meddelande om senareläggning av offentliggörandet av den registrerade gemenskapsformgivningen. Meddelandet skall åtföljas av uppgifter som gör det möjligt att identifiera innehavaren av den registrerade gemenskapsformgivningen, den dag då ansökan lämnades in samt andra uppgifter som föreskrivs i tillämpningsföreskrifterna.

▼B

4. Vid utgången av senareläggningsperioden, eller tidigare om formgivningsinnehavaren så begär, skall byrån göra alla uppgifter i registret och den akt som rör ansökan tillgängliga för allmänheten samt offentliggöra den registrerade gemenskapsformgivningen i tidningen om gemenskapsformgivningar, förutsatt att, inom den tidsfrist som anges i tillämpningsföreskrifterna,

a) avgiften för offentliggörande och, i händelse av en gemensam ansökan, tilläggsavgiften för offentliggörande har betalats,

b) rättighetshavaren har lämnat in en återgivning av formgivningen till byrån, om den möjlighet som anges i artikel 36.1 c utnyttjats.

Om rättighetshavaren inte följer dessa krav, skall den registrerade gemenskapsformgivningen redan från början anses ha saknat den rättsverkan som anges i denna förordning.

5. Vid en gemensam ansökan får punkt 4 tillämpas endast på vissa av de formgivningar som omfattas av ansökan.

6. För att talan skall kunna väckas på grundval av en registrerad gemenskapsformgivning under senareläggningsperioden för offentliggörandet, måste uppgifterna i registret och i den akt som rör ansökan ha meddelats den person mot vilken talan väcks.

AVDELNING VI

AVSTÅENDE OCH OGILTIGHET AV REGISTRERADE GEMENSKAPSFORMGIVNINGAR

Artikel 51

Avstående

1. Ett avstående från en registrerad gemenskapsformgivning skall skriftligen meddelas byrån av rättighetshavaren. Det skall inte ha rättsverkan förrän det har införts i registret.

2. Om en gemenskapsformgivning vars offentliggörande har senarelagts avstås, skall den redan från början anses ha saknat den rättsverkan som anges i denna förordning.

3. En registrerad gemenskapsformgivning får avstås partiellt om dess ändrade form uppfyller kraven för skydd och om formgivningens identitet bevaras.

4. Ett avstående skall registreras endast med samtycke från innehavaren av en rätt som har införts i registret. Om en licens har registrerats, skall avståendet införas i registret endast om innehavaren av den registrerade gemenskapsformgivningen visar att han har underrättat licenstagaren om sin avsikt att avstå. Uppgiften skall införas efter utgången av den tidsfrist som föreskrivs i tillämpningsföreskrifterna.

5. Om talan har väckts inför en domstol för gemenskapsformgivningar enligt artikel 14 avseende rätt till en registrerad gemenskapsformgivning, skall byrån inte införa avståendet i registret utan kärandens samtycke.

▼B

Artikel 52

Ansökan om ogiltigförklaring

1. Med förbehåll för artikel 25.2, 25.3, 25.4 och 25.5 får varje fysisk eller juridisk person eller en offentlig myndighet, som har befogenhet till detta, till byrån lämna in en ansökan om ogiltigförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning.

2. En ansökan skall ges in skriftligen och vara motiverad. Den skall inte anses ingiven förrän avgiften har betalats.

3. En ansökan om ogiltigförklaring skall inte tas upp till prövning om ett mål mellan samma parter om samma sak har avgjorts av en domstol för gemenskapsformgivningar och detta avgörande har vunnit laga kraft.

Artikel 53

Prövning av ansökan

1. Om byrån finner att en ansökan om ogiltigförklaring kan tas upp till prövning, skall byrån pröva om de ogiltighetsgrunder som avses i artikel 25 hindrar bibehållandet av den registrerade gemenskapsformgivningen.

2. Vid sin prövning av ansökan, som skall utföras i enlighet med tillämpningsföreskrifterna, skall byrån vid behov anmoda parterna att, inom en tidsfrist som byrån bestämmer, yttra sig över meddelanden från de andra parterna eller från byrån själv.

3. Ett beslut om ogiltigförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning skall föras in i registret när det har vunnit laga kraft.

Artikel 54

Deltagande i förfarandet av den som påstås göra intrång

1. Om en ansökan om ogiltigförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning lämnas in och så länge byrån inte har fattat något slutligt beslut, kan tredje man som visar att talan om intrång i samma formgivning har väckts mot honom inträda som part i ogiltighetsförfarandet efter begäran som skall ges in inom tre månader från den dag då intrångstalan väcktes.

Detsamma skall gälla för en tredje man som visar både att innehavaren av gemenskapsformgivningen har begärt att han skall upphöra med ett påstått formgivningsintrång och att han har väckt talan för att vid domstol få fastställt att han inte gör intrång i gemenskapsformgivningen.

2. En begäran om att få inträda som part skall lämnas in skriftligen och vara motiverad. Den skall inte anses ha lämnats in förrän den avgift som avses i artikel 52.2 har betalats. Därefter skall begäran, med förbehåll för eventuella undantag i tillämpningsföreskrifterna, behandlas som en ansökan om ogiltigförklaring.

▼B

AVDELNING VII

ÖVERKLAGANDEN

Artikel 55

Beslut som kan överklagas

1. Ett beslut av granskarna, enheten för administration av varumärken och formgivningar och för juridiska frågor samt annulleringsenheterna får överklagas. Ett överklagande skall ha suspensiv verkan.

2. Ett beslut som inte avslutar handläggningen för någon part får endast överklagas i samband med att det slutliga beslutet överklagas, om det inte i beslutet anges att det får överklagas särskilt.

Artikel 56

Rätt att överklaga och att vara part i överklagandeförfarande

En part får överklaga ett beslut som gått honom emot. Övriga parter i förfarandet skall automatiskt vara parter i överklagandeförfarandet.

Artikel 57

Tidsfrist och överklagandeform

Ett överklagande skall lämnas in skriftligen till byrån inom två månader från dagen för meddelandet av det beslut som överklagas. Överklagandet skall inte anses ha lämnats in förrän överklagandeavgiften har betalats. Grunderna för överklagandet skall anges skriftligen inom fyra månader från dagen för beslutets meddelande.

Artikel 58

Omprövning

1. Om den avdelning vars beslut överklagats anser att överklagandet skall tas upp till prövning och är befogat, skall den ändra sitt beslut. Detta gäller inte om det finns en motpart till klaganden.

2. Om beslutet inte ändras inom en månad från det att inlagan med angivande av grunderna har inkommit, skall överklagandet utan dröjsmål och utan yttrande i sak överlämnas till överklagandenämnden.

Artikel 59

Prövning av överklagande

1. Om överklagandet tas upp till prövning, skall överklagandenämnden pröva om överklagandet skall bifallas.

2. Vid prövningen av överklagandet skall överklagandenämnden vid behov anmoda parterna att, inom en tidsfrist som överklagandenämnden bestämmer, yttra sig över meddelanden från de andra parterna eller från överklagandenämnden själv.

▼B

Artikel 60

Beslut i ärenden om överklagande

1. Efter prövning om överklagandet är befogat skall överklagandenämnden avgöra överklagandet. Överklagandenämnden får antingen vidta de åtgärder som kunnat vidtas av den avdelning som meddelat det överklagade beslutet eller återförvisa ärendet till den avdelningen för vidare handläggning.

2. Om överklagandenämnden återförvisar ärendet för vidare handläggning till den avdelning som meddelat det överklagade beslutet, skall den avdelningen vara bunden av den rättsliga bedömning som överklagandenämnden lagt till grund för sitt beslut, i den mån sakförhållandena är desamma.

3. Överklagandenämndens beslut vinner inte laga kraft förrän efter utgången av den tidsfrist som anges i artikel 61.5 eller, om talan har väckts inför Europeiska gemenskapernas domstol inom denna tidsfrist, från dagen då en sådan talan har avslagits.

Artikel 61

Talan vid Europeiska gemenskapernas domstol

1. Överklagandenämndens beslut får överklagas hos Europeiska gemenskapernas domstol.

2. Talan får grundas på bristande behörighet eller på åsidosättande av väsentliga formföreskrifter av fördraget, av denna förordning eller av någon rättsregel som gäller deras tillämpning eller på maktmissbruk.

3. Europeiska gemenskapernas domstol skall vara behörig att upphäva eller ändra ett överklagat beslut.

4. Talan skall vara tillåten för var och en som varit part i förfarandet vid överklagandenämnden, om nämndens beslut gått honom emot.

5. Talan skall väckas hos Europeiska gemenskapernas domstol inom två månader efter det att överklagandenämnden har meddelat beslutet.

6. Byrån skall vidta de åtgärder som krävs för att följa domen från Europeiska gemenskapernas domstol.

AVDELNING VIII

FÖRFARANDE VID BYRÅN

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 62

Beslutets grunder

Byråns beslut skall innehålla beslutets grunder. Beslut får endast grunda sig på omständigheter eller bevis som parterna har haft tillfälle att yttra sig över.

▼B

Artikel 63

Byråns prövning av sakförhållandena på eget initiativ

1. I samband med förfaranden vid byrån skall denna på eget initiativ pröva sakförhållandena. I ärenden om ogiltigförklaring skall dock prövningen vara begränsad till vad parterna åberopat och yrkat.

2. Byrån behöver inte beakta omständigheter eller bevis som de berörda parterna inte har lämnat in i rätt tid.

Artikel 64

Muntlig förhandling

1. Om byrån anser det lämpligt, skall den hålla muntlig förhandling, antingen på eget initiativ eller på begäran av någon av parterna.

2. Muntlig förhandling, även meddelande av beslut, skall vara offentlig, om inte den avdelning vid vilken förhandlingen äger rum beslutar annat i fall då offentlighet skulle kunna medföra allvarliga och oskäliga olägenheter, särskilt för någon av parterna.

Artikel 65

Bevisupptagning

1. I samband med förfaranden vid byrån skall bland annat följande bevismedel vara tillåtna:

a) Hörande av part.

b) Inhämtande av upplysningar.

c) Företeende av handlingar och bevis.

d) Hörande av vittnen.

e) Sakkunnigutlåtande.

f) Beedigat eller styrkt skriftligt utlåtande eller annat skriftligt utlåtande som har liknande rättsverkan enligt lagstiftningen i den stat där utlåtandet upprättades.

2. Den berörda avdelningen vid byrån får ge en av sina ledamöter i uppdrag att pröva framlagd bevisning.

3. Om byrån anser att ett muntligt förhör med part, vittne eller sakkunnig erfordras, skall denne kallas till förhör vid byrån.

4. Parterna skall underrättas om ett vittne eller en sakkunnig skall höras vid byrån. De skall tillåtas vara närvarande och ställa frågor till vittnet eller den sakkunnige.

Artikel 66

Underrättelse

Byrån skall på eget initiativ underrätta samtliga berörda om alla beslut och kallelser och andra meddelanden från vilka en tidsfrist skall räknas, samt om de uppgifter om vilka de berörda skall underrättas enligt andra bestämmelser i denna förordning eller tillämpningsföreskrifterna, eller enligt beslut av byråns direktör.

▼B

Artikel 67

Återställande av försutten tid

1. En sökande eller innehavare av en registrerad gemenskapsformgivning eller annan part i ett förfarande vid byrån som, trots att han har iakttagit all omsorg som omständigheterna krävt, inte har kunnat iaktta en tidsfrist gentemot byrån, skall efter ansökan få sin rätt återställd, om underlåtenheten i fråga i enlighet med denna förordning har fått till omedelbar följd att en rättighet eller möjlighet att överklaga gått förlorad.

2. Ansökan skall lämnas in skriftligen inom två månader från det att hindret upphörde. Den åtgärd som försummats måste vidtas inom denna frist. Ansökan får inte göras senare än ett år från utgången av den frist som inte iakttagits. Har förnyelse av registrering inte gjorts eller förnyelseavgift inte betalats, skall den ytterligare frist på sex månader som anges i artikel 13.3 andra meningen inräknas i fristen på ett år.

3. I ansökan skall grunderna anges för denna och för de omständigheter som åberopas till stöd för den. Den skall inte anses ha lämnats in förrän avgiften för återställande av försutten tid har betalats.

4. Beslut om ansökan ankommer på den avdelning som är behörig att besluta i anledning av underlåtenheten.

5. Bestämmelserna i denna artikel skall inte tillämpas på de tidsfrister som avses i dess punkt 2 och i artikel 41.1.

6. Om en sökande eller innehavare av en registrerad gemenskapsformgivning får den försuttna tiden återställd, kan han inte åberopa sina rättigheter gentemot en tredje man som i god tro under tiden mellan förlusten av rättigheterna till ansökan om eller registrering av den registrerade gemenskapsformgivningen och offentliggörandet av beslutet om återställande av den försuttna tiden, har släppt ut produkter på marknaden som en sådan formgivning ingår i eller används för som omfattas av den registrerade gemenskapsformgivningens skyddsomfång.

7. Tredje man som kan göra punkt 6 gällande får som sådan föra talan mot beslutet om att återställa den försuttna tiden för sökanden eller för innehavaren av en registrerad gemenskapsformgivning inom två månader från dagen för offentliggörandet av beslutet om att återställa den försuttna tiden.

8. Denna artikel påverkar inte en medlemsstats rätt att bevilja återställande av försutten tid i fråga om de tidsfrister som avses i denna förordning och som skall iakttas gentemot den statens myndigheter.

Artikel 68

Tillämpning av allmänna principer

Om denna förordning eller tillämpningsföreskrifterna, avgiftsbestämmelserna eller förfarandereglerna för överklagandenämnderna inte innehåller förfarandebestämmelser, skall byrån beakta de processrättsliga principer som är allmänt erkända i medlemsstaterna.

▼B

Artikel 69

Preskription av betalningsskyldighet

1. Byråns rätt att kräva betalning av en avgift skall upphöra när fyra år förflutit från utgången av det kalenderår under vilket avgiften förföll till betalning.

2. Rätt till återbetalning från byrån av en avgift eller av överskjutande belopp som inbetalats då en avgift erlagts skall upphöra när fyra år förflutit från utgången av det kalenderår under vilket rätten uppkom.

3. De frister som anges i punkterna 1 och 2 skall avbrytas i det fall som avses i punkt 1 genom en anmodan att betala avgiften och i det fall som avses i punkt 2 genom skriftligt krav på återbetalning. Efter avbrottet skall fristen omedelbart börja löpa på nytt. Den skall utgå senast när sex år förflutit från utgången av det kalenderår under vilket den ursprungligen började löpa, om inte talan under tiden väckts för att göra rätten gällande. I detta fall skall fristen upphöra tidigast ett år efter det att domen vunnit laga kraft.

Avsnitt 2

Kostnader

Artikel 70

Fördelning av kostnaderna

1. Den förlorande parten i förfaranden om ogiltigförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning eller överklagande skall bära både den andra partens avgifter och sina egna nödvändiga kostnader, inklusive resekostnader, uppehälle och ersättning till ombud, rådgivare eller advokat inom ramen för de belopp som fastställs för varje kostnadskategori enligt villkoren i tillämpningsföreskrifterna.

2. Annulleringsenheten eller överklagandenämnden skall emellertid, om parterna förlorar på vissa punkter och vinner på andra eller om det är motiverat av rättviseskäl, fatta beslut om en annan fördelning av kostnaderna.

3. Den part som avslutar ett förfarande genom att avstå från den registrerade gemenskapsformgivningen, genom att inte förnya registreringen av gemenskapsformgivningen eller genom att återkalla en ansökan om ogiltigförklaring eller ett överklagande, skall bära den andra partens avgifter och kostnader enligt bestämmelserna i punkterna 1 och 2.

4. Om frågan inte slutligt avgörs, skall kostnaderna fördelas efter vad annulleringsenheten eller överklagandenämnden finner skäligt.

5. Om parterna inför annulleringsenheten eller överklagandenämnden kommer överens om en annan fördelning av kostnaderna än den som följer av punkterna 1, 2, 3 och 4, skall den berörda enheten beakta denna överenskommelse.

▼B

6. Registratorn vid annulleringsenheten eller överklagandenämnden skall på begäran fastställa det kostnadsbelopp som skall betalas enligt punkterna 1, 2, 3, 4 och 5. Detta belopp kan efter ansökan inom den tid som fastställs i tillämpningsföreskrifterna ändras genom beslut av annulleringsenheten eller överklagandenämnden.

Artikel 71

Verkställighet av beslut om kostnadsbelopp

1. Ett slutligt beslut av byrån om fastställande av kostnadsbelopp skall vara verkställbart.

2. Verkställighet skall regleras av de civilrättsliga bestämmelser som gäller i den stat på vars territorium den äger rum. Efter prövning som endast får avse dokumentets äkthet skall verkställighetsbeslutet bifogas byråns beslut av den nationella myndighet som regeringen i varje medlemsstat har utsett för detta ändamål och som skall meddelas byrån och Europeiska gemenskapernas domstol.

3. När dessa formkrav har uppfyllts efter ansökan från den berörda parten, får denna begära verkställighet i enlighet med nationell lagstiftning genom att ansöka direkt hos den behöriga myndigheten.

4. Verkställighet kan uppskjutas endast genom beslut av Europeiska gemenskapernas domstol. Domstolarna i den berörda medlemsstaten skall dock vara behöriga när det gäller att bedöma om verkställighetsåtgärderna genomförs på ett korrekt sätt.

Avsnitt 3

Information till allmänheten och till medlemsstaternas myndigheter

Artikel 72

Register över gemenskapsformgivningar

Byrån skall föra ett register som skall betecknas registret över gemenskapsformgivningar och skall innehålla alla de uppgifter som enligt denna förordning eller enligt tillämpningsföreskrifterna skall antecknas i registret. Registret skall vara tillgängligt för allmänheten, med förbehåll för artikel 50.2.

Artikel 73

Regelbundet utkommande publikationer

1. Byrån skall regelbundet ge ut en tidning om gemenskapsformgivningar, som skall innehålla de uppgifter som antecknats i registret och är tillgängliga för allmänheten samt andra uppgifter som skall offentliggöras enligt denna förordning eller enligt tillämpningsföreskrifterna.

▼B

2. Allmänna meddelanden och upplysningar från byråns direktör och andra upplysningar om denna förordning eller dess tillämpning skall offentliggöras i byråns officiella tidning.

Artikel 74

Handlingars offentlighet

1. De handlingar som rör ansökningar om registrerade gemenskapsformgivningar som ännu inte offentliggjorts eller handlingar som rör registrerade gemenskapsformgivningar för vilka senareläggning av offentliggörandet gäller i enlighet med artikel 50 eller vilka, när sådan senareläggning gäller, har blivit föremål för ett avstående före eller vid utgången av senareläggningsperioden får endast göras tillgängliga för allmänheten om sökanden eller innehavaren av den registrerade gemenskapsformgivningen samtycker till detta.

2. Var och en som kan styrka ett berättigat intresse får ta del av en handling utan samtycke från sökanden eller innehavaren av en registrerad gemenskapsformgivning före offentliggörandet eller efter det att formgivningen har avstått från i enlighet med punkt 1.

Detta skall i synnerhet gälla om den berörda personen visar att sökanden eller innehavaren av en registrerad gemenskapsformgivning har vidtagit åtgärder för att gentemot honom åberopa rätten enligt den registrerade gemenskapsformgivningen.

3. Efter det att en registrerad gemenskapsformgivning har offentliggjorts, är handlingarna på begäran tillgängliga för allmänheten.

4. När handlingar hålls tillgängliga i enlighet med punkt 2 eller 3, kan dock vissa handlingar i ärendet undantas i enlighet med bestämmelserna i tillämpningsföreskrifterna.

Artikel 75

Administrativt samarbete

Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i nationell lagstiftning, skall byrån samt domstolar eller andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna på begäran biträda varandra genom att lämna uppgifter eller låta varandra ta del av innehållet i handlingar.

Om byrån låter domstolar, åklagarmyndigheter eller centrala myndigheter för industriellt rättsskydd ta del av innehållet i handlingar, gäller inte begränsningarna i artikel 74.

Artikel 76

Utbyte av publikationer

1. Byrån och de centrala myndigheterna för industriellt rättsskydd i medlemsstaterna skall på begäran kostnadsfritt till varandra översända ett eller flera exemplar av sina publikationer för eget bruk.

▼B

2. Byrån får ingå avtal om utbyte eller översändande av publikationer.

Avsnitt 4

Ombud

Artikel 77

Allmänna principer för ombud

1. Med förbehåll för punkt 2, är ingen skyldig att låta sig företrädas av annan inför byrån.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 andra meningen skall en fysisk eller juridisk person, som varken har sitt hemvist eller säte i gemenskapen eller där bedriver verklig och faktisk industriell eller kommersiell verksamhet, vara företrädd inför byrån i enlighet med artikel 78.1 i alla förfaranden som äger rum enligt denna förordning, utom vid inlämning av ansökan om en registrerad gemenskapsformgivning. Andra undantag får anges i tillämpningsföreskrifterna.

3. En fysisk eller juridisk person som har sitt hemvist eller säte i gemenskapen eller där bedriver verklig och faktisk industriell eller kommersiell verksamhet får inför byrån låta sig företrädas av en anställd, som i ärendet skall inge en sådan skriftlig fullmakt som anges i tillämpningsföreskrifterna och som skall läggas till akten.

En anställd hos en sådan juridisk person får även företräda andra juridiska personer som har ekonomisk anknytning till den förstnämnda juridiska personen, även om dessa andra juridiska personer varken har sitt hemvist eller säte i gemenskapen eller där bedriver verklig och faktisk industriell eller kommersiell verksamhet.

Artikel 78

Auktoriserat ombud

1. En fysisk eller juridisk person får i förfaranden inför byrån enligt denna förordning endast företrädas av

a) en utövande jurist som har rätt att verka i en medlemsstat och som bedriver verksamhet inom gemenskapen, om han i den staten är behörig att uppträda som ombud i frågor om industriellt rättsskydd, eller

b) ett auktoriserat ombud som är upptaget i den förteckning över auktoriserade ombud som avses i artikel 89.1 b i förordningen om gemenskapsvarumärken, eller

▼B

c) personer som står upptagna i den särskilda förteckning över auktoriserade ombud i formskyddsfrågor som avses i punkt 4.

2. De personer som avses i punkt 1 c skall endast ha rätt att företräda annan i förfaranden om formskydd inför byrån.

3. I tillämpningsföreskrifterna skall det anges om och under vilka förutsättningar ett ombud till byrån måste lämna skriftlig fullmakt för registrering.

4. I den särskilda förteckningen över auktoriserade ombud i formskyddsfrågor får det upptagas en fysisk person om han uppfyller följande krav:

a) Han är medborgare i en medlemsstat.

b) Han driver rörelse i eller har sin anställning i gemenskapen.

c) Han har behörighet att företräda fysiska eller juridiska personer i formskyddsfrågor vid den centrala myndigheten för industriellt rättsskydd i en medlemsstat eller vid Benelux formskyddsbyrå. Om sådan behörighet i den staten inte är beroende av särskilda yrkesmässiga kvalifikationer, skall den som ansöker om att bli upptagen i förteckningen under minst fem år ha uppträtt som ombud i formskyddsfrågor vid denna stats centrala myndighet för industriellt rättsskydd. Den som genom sina yrkesmässiga kvalifikationer att företräda fysiska eller juridiska personer i formskyddsfrågor vid den centrala myndigheten för industriellt rättsskydd i någon av medlemsstaterna är officiellt erkänd i enlighet med denna stats lagstiftning skall vara undantagen från detta villkor.

5. Ett ombud skall tas upp i den förteckning som avses i punkt 4 efter ansökan, till vilken det skall fogas ett intyg från den centrala myndigheten för industriellt rättsskydd i den berörda medlemsstaten om att villkoren i nämnda punkt är uppfyllda.

6. Byråns direktör får medge undantag från

a) villkoret i punkt 4 a, om särskilda omständigheter råder,

b) villkoret i punkt 4 c andra meningen, om sökanden styrker att han på annat sätt förvärvat erforderlig kompetens.

7. I tillämpningsföreskrifterna skall det fastställas under vilka förutsättningar någon får avföras från förteckningen.

▼B

AVDELNING IX

BEHÖRIGHET OCH FÖRFARANDE I MÅL OM GEMENSKAPSFORMGIVNINGAR

Avsnitt 1

Behörighet och verkställighet

Artikel 79

Tillämpning av verkställighetskonventionen

1. Om inte annat anges i denna förordning, skall konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, undertecknad i Bryssel den 27 september 1968 ([1]), nedan kallad ”verkställighetskonventionen”, tillämpas i mål om gemenskapsformgivningar och på ansökningar om registrerade gemenskapsformgivningar samt i mål som grundar sig på gemenskapsformgivningar och nationella formgivningar som åtnjuter samtidigt skydd.

2. De bestämmelser i verkställighetskonventionen som är tillämpliga enligt punkt 1 skall ha verkan i förhållande till en medlemsstat endast enligt den lydelse av konventionen som gäller för denna medlemsstat vid varje tidpunkt.

3. När det gäller mål i fråga om talan och genkäromål som avses i artikel 81

a) skall artiklarna 2 och 4, artikel 5.1, 5.3, 5.4 och 5.5 samt artikel 16.4 och artikel 24 i verkställighetskonventionen inte tillämpas,

b) skall artiklarna 17 och 18 i verkställighetskonventionen tillämpas med de begränsningar som följer av artikel 82.4 i denna förordning,

c) skall de bestämmelser i avdelning II i verkställighetskonventionen som skall tillämpas på personer med hemvist i en medlemsstat också tillämpas på de personer som inte har sitt hemvist i någon medlemsstat men som har ett driftställe där.

4. Bestämmelserna i verkställighetskonventionen skall inte ha verkan i förhållande till en medlemsstat för vilken konventionen ännu inte trätt i kraft. Till dess att den trätt i kraft, skall sådana mål som avses i punkt 1 i en sådan medlemsstat handläggas enligt eventuella bilaterala eller multilaterala överenskommelser med andra berörda medlemsstater eller, om sådana överenskommelser saknas, enligt nationella lagar om behörighet, erkännande och verkställighet av beslut.

([1]) EGT L 299, 31.12.1972, s. 32. Konventionen ändrad genom anslutningsfördragen för de stater som anslutit sig till Europeiska gemenskaperna.

▼B

Avsnitt 2

Tvister om intrång i och giltighet av gemenskapsformgivningar

Artikel 80

Domstolar för gemenskapsformgivningar

1. Medlemsstaterna skall inom sina territorier utse så få nationella domstolar i första och andra instans som möjligt (domstolar för gemenskapsformgivningar), vilka skall utöva de funktioner som tilldelas dem enligt denna förordning.

2. Varje medlemsstat skall senast den 6 mars 2005 till kommissionen överlämna en förteckning över domstolar för gemenskapsformgivningar vilken anger deras beteckning och geografiska behörighet.

3. Alla ändringar som görs efter överlämnandet av förteckningen i punkt 2 och som rör antalet domstolar, deras beteckning eller geografiska behörighet skall utan dröjsmål meddelas kommissionen av den berörda medlemsstaten.

4. Upplysningarna i punkterna 2 och 3 skall av kommissionen meddelas medlemsstaterna och offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

5. Till dess att en medlemsstat har överlämnat förteckningen i punkt 2 skall behörigheten att pröva en sådan talan som avses i artikel 81 och beträffande vilken den statens domstolar är behöriga enligt artikel 82 i stället tillkomma de domstolar i den staten som skulle ha haft geografisk och materiell behörighet i förfaranden om nationellt formskydd i denna stat.

Artikel 81

Behörighet i fråga om intrång och giltighet

Domstolarna för gemenskapsformgivningar skall ha exklusiv behörighet i fråga om

a) talan om intrång och, om sådan talan är tillåten enligt nationell lag, talan om fara för intrång i rätten till gemenskapsformgivningar,

b) fastställelsetalan om att det inte föreligger något intrång i gemenskapsformgivningar, om sådan talan är tillåten enligt nationell lag,

c) talan om ogiltigförklaring av en oregistrerad gemenskapsformgivning,

d) genkäromål i samband med ogiltigförklaring av en gemenskapsformgivning som väcks i samband med talan enligt punkt a.

Artikel 82

Internationell behörighet

1. Om inte annat följer av bestämmelserna i denna förordning eller av de bestämmelser i verkställighetskonventionen som enligt artikel 79 skall tillämpas, skall sådan talan som avses i artikel 81 väckas vid

▼B

domstol i den medlemsstat där svaranden har sitt hemvist eller, om han inte har hemvist i någon medlemsstat, i den medlemsstat där han har ett driftställe.

2. Om svaranden varken har hemvist eller driftställe i någon medlemsstat, skall sådan talan väckas vid domstol i den medlemsstat där käranden har sitt hemvist eller, om han inte har hemvist i någon medlemsstat, i någon medlemsstat där han har ett driftställe.

3. Om varken svaranden eller käranden har hemvist eller driftställe i någon medlemsstat, skall talan väckas vid domstol i den medlemsstat där byrån har sitt säte.

4. Trots vad som sägs i punkterna 1, 2 och 3 skall

a) artikel 17 i verkställighetskonventionen tillämpas, om parterna är överens om att en annan domstol för gemenskapsformgivningar skall ha behörighet,

b) artikel 18 i verkställighetskonventionen tillämpas, om svaranden går i svaromål vid en annan domstol för gemenskapsformgivningar.

5. Sådan talan som avses i artikel 81 a och d får även väckas vid domstol i den medlemsstat där intrång eller fara för intrång har förekommit.

Artikel 83

Omfattningen av behörigheten i fråga om intrång

1. En domstol för gemenskapsformgivningar vars behörighet grundar sig på artikel 82.1, 82.2, 82.3 och 82.4 är behörig i fråga om intrång eller fara för intrång som förekommer inom någon medlemsstats territorium.

2. En domstol för gemenskapsformgivningar vars behörighet grundar sig på artikel 82.5 är endast behörig i fråga om intrång som begås eller som det finns risk för inom den medlemsstats territorium där domstolen är belägen.

Artikel 84

Talan eller genkäromål om ogiltigförklaring av en gemenskapsformgivning

1. Talan eller genkäromål om ogiltigförklaring av en gemenskapsformgivning får endast grunda sig på de ogiltighetsgrunder som anges i artikel 25.

2. I de fall som anges i artikel 25.2, 25.3, 25.4 och 25.5 får talan eller genkäromål väckas endast av den person som är berättigad enligt dessa bestämmelser.

3. Om ett genkäromål väcks i ett mål där innehavaren av gemenskapsformgivningen inte redan är part, skall han underrättas om detta och får inträda som part i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där domstolen är belägen.

▼B

4. En gemenskapsformgivnings giltighet kan inte bli föremål för prövning genom en fastställelsetalan om att det inte föreligger något intrång.

Artikel 85

Giltighetspresumtion - Invändningar

1. I mål som avser talan om intrång eller talan om fara för intrång i en registrerad gemenskapsformgivning skall domstolen för gemenskapsformgivningar anse gemenskapsformgivningen vara giltig. Giltigheten kan endast bestridas genom ett genkäromål om ogiltigförklaring. En invändning om ogiltighet av en gemenskapsformgivning som inte utgör ett genkäromål skall likväl prövas om svaranden hävdar att gemenskapsformgivningen kan förklaras ogiltig på grund av ett honom tillhörigt tidigare nationellt formskydd i den mening som avses i artikel 25.1 d.

2. I mål som avser talan om intrång eller talan om fara för intrång i en oregistrerad gemenskapsformgivning skall domstolen för gemenskapsformgivningar anse formgivningen vara giltig om innehavaren företer bevis för att villkoren i artikel 11 är uppfyllda och om han anger på vilket sätt hans gemenskapsformgivning är särpräglad. Svaranden kan emellertid ifrågasätta giltigheten genom bestridande eller genom ett genkäromål om ogiltigförklaring.

Artikel 86

Avgöranden i fråga om giltighet

1. Om en gemenskapsformgivning har bestridits vid en domstol för gemenskapsformgivningar genom ett genkäromål om ogiltigförklaring

a) skall domstolen, om den finner att någon av de grunder som anges i artikel 25 hindrar bibehållandet av gemenskapsformgivningen, förklara denna ogiltig,

b) skall domstolen, om den finner att ingen av de grunder som anges i artikel 25 hindrar bibehållandet av gemenskapsformgivningen, ogilla genkäromålet.

2. Den domstol för gemenskapsformgivningar vid vilken ett genkäromål om ogiltigförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning har väckts skall underrätta byrån om den dag då genkäromålet väcktes. Byrån skall föra in uppgiften i registret.

3. En domstol för gemenskapsformgivningar vid vilken ett genkäromål om ogiltigförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning har väckts kan på ansökan av innehavaren av den registrerade gemenskapsformgivningen och efter att ha hört de övriga parterna, förklara målet vilande och förelägga genkäranden att inom en tidsfrist som domstolen skall bestämma till byrån lämna in en ansökan om ogiltigförklaring. Om ansökan inte görs inom tidsfristen, skall målet återupptas och genkäromålet anses ha återkallats. Artikel 91.3 skall tillämpas.

▼B

4. När ett avgörande av en domstol för gemenskapsformgivningar avseende ett genkäromål om ogiltigförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning har vunnit laga kraft, skall en kopia av avgörandet sändas till byrån. Varje part kan begära upplysningar om detta översändande. Byrån skall nämna avgörandet i registret i enlighet med bestämmelserna i tillämpningsföreskrifterna.

5. Inget genkäromål om ogiltigförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning får väckas, om samma sak mellan samma parter redan har avgjorts av byrån genom ett lagakraftvunnet beslut.

Artikel 87

Rättsverkan av avgöranden om ogiltighet

När ett avgörande av en domstol för gemenskapsformgivningar om ogiltighet av en gemenskapsformgivning har vunnit laga kraft, skall det i alla medlemsstater ha den rättsverkan som anges i artikel 26.

Artikel 88

Tillämplig lag

1. Domstolarna för gemenskapsformgivningar skall tillämpa bestämmelserna i denna förordning.

2. I de frågor som inte regleras av denna förordning skall en domstol för gemenskapsformgivningar tillämpa det egna landets lagstiftning, inklusive dess internationella privaträtt.

3. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall en domstol för gemenskapsformgivningar tillämpa de rättegångsregler som gäller för en talan beträffande ett nationellt formskydd i den medlemsstat där domstolen har sitt säte.

Artikel 89

Påföljder i mål om intrång

1. Om i ett mål om intrång eller om fara för intrång en domstol för gemenskapsformgivningar finner att svaranden har gjort intrång eller skapat fara för intrång i en gemenskapsformgivning, skall domstolen, om det inte finns särskilda skäl att inte göra det, besluta om följande åtgärder:

a) Förbud för svaranden att fortsätta de handlingar som innebär intrång eller fara för intrång i gemenskapsformgivningen.

b) Beslag av de intrångsgörande produkterna.

c) Beslag av material och utrustning som främst används för att tillverka sådana intrångsgörande produkter, om deras ägare kände till syftet med användningen eller om syftet var uppenbart med hänsyn till omständigheterna.

▼B

d) Annan påföljd som är lämplig med hänsyn till omständigheterna och som föreskrivs i lagstiftningen, inklusive den internationella privaträtten, i den medlemsstat där de handlingar begicks som utgjorde intrång eller fara för intrång.

2. Domstolen för gemenskapsformgivningar skall i enlighet med sin nationella lagstiftning vidta sådana åtgärder som syftar till att se till att de påföljder som avses i punkt 1 efterlevs.

Artikel 90

Interimistiska åtgärder, inklusive skyddsåtgärder

1. De interimistiska åtgärder, inklusive skyddsåtgärder, som enligt en medlemsstats lagstiftning är möjliga avseende ett nationellt formskydd skall en gemenskapsformgivning kunna begäras vid den statens domstolar, däribland domstolarna för gemenskapsformgivningar, även om en domstol för gemenskapsformgivningar i en annan medlemsstat enligt denna förordning är behörig att avgöra själva saken.

2. I mål om interimistiska åtgärder, inklusive skyddsåtgärder, kan en sådan invändning om en gemenskapsformgivnings ogiltighet som görs av svaranden på annat sätt än genom genkäromål tas upp till prövning. Artikel 85.2 skall dock även tillämpas.

3. En domstol för gemenskapsformgivningar vars behörighet grundas på artikel 82.1, 82.2, 82.3 eller 82.4 är behörig att besluta om interimistiska åtgärder, inklusive skyddsåtgärder, vilka, förutsatt att förfarandet för erkännande och verkställighet sker i enlighet med bestämmelserna i avdelning III i verkställighetskonventionen, skall äga giltighet inom varje medlemsstats territorium. Ingen annan domstol skall ha sådan behörighet.

Artikel 91

Särskilda bestämmelser om konnexa mål

1. En domstol för gemenskapsformgivningar som skall avgöra ett sådant mål som avses i artikel 81, bortsett från fastställelsetalan om att det inte föreligger något intrång, skall om det inte finns särskilda skäl att fortsätta förfarandet, antingen på eget initiativ efter att ha hört parterna, eller på begäran av någon part efter att ha hört övriga parter, förklara målet vilande, om gemenskapsformgivningens giltighet är föremål för prövning på grund av genkäromål vid en annan domstol för gemenskapsformgivningar eller, när det gäller en registrerad gemenskapsformgivning, om en ansökan om ogiltigförklaring redan har gjorts hos byrån.

2. Byrån skall förklara en ansökan om ogiltigförklaring av en registrerad gemenskapsformgivning vilande, om det inte finns särskilda skäl att fortsätta förfarandet, antingen på eget initiativ efter att ha hört parterna eller på begäran av någon part efter att ha hört övriga parter,

▼B

om den registrerade gemenskapsformgivningens giltighet är föremål för prövning på grund av genkäromål vid en domstol för gemenskapsformgivningar. Om någon av parterna i målet vid domstolen för gemenskapsformgivningar begär det, kan domstolen efter att ha hört övriga parter dock förklara målet vilande. Byrån skall i så fall återuppta den ansökan som förklarats vilande.

3. Om en domstol för gemenskapsformgivningar förklarar ett mål vilande, får den förordna om interimistiska åtgärder, inklusive skyddsåtgärder, som skall gälla under den tid som målet är vilande.

Artikel 92

Behörighet för domstolar för gemenskapsformgivningar i andra instans - Fullföljd av talan

1. Ett avgörande av en domstol för gemenskapsformgivningar i första instans i fråga om sådan talan som avses i artikel 81 får överklagas till en domstol för gemenskapsformgivningar i andra instans.

2. Villkoren för ett överklagande till en domstol för gemenskapsformgivningar i andra instans skall bestämmas av den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där domstolen är belägen.

3. Nationella bestämmelser om fullföljd av talan skall tillämpas på avgöranden av en domstol för gemenskapsformgivningar i andra instans.

Avsnitt 3

Andra tvister om gemenskapsformgivningar

Artikel 93

Kompletterande bestämmelser om behörighet för andra nationella domstolar än domstolar för gemenskapsformgivningar

1. I den medlemsstat vars domstolar är behöriga enligt artikel 79.1 eller 79.4 skall annan talan i fråga om gemenskapsformgivningar än sådan som avses i artikel 81 föras vid de domstolar som skulle ha haft geografisk och materiell behörighet i fråga om talan som rör ett nationellt formskydd i den staten.

2. Om enligt artikel 79.1 och 79.4 och punkt 1 i den här artikeln ingen domstol är behörig att avgöra en annan talan i fråga om gemenskapsformgivningar än sådan som avses i artikel 81, kan denna talan väckas vid domstol i den medlemsstat där byrån har sitt säte.

Artikel 94

Skyldighet för nationella domstolar

En nationell domstol som skall avgöra annan talan i fråga om en gemenskapsformgivning än sådan som avses i artikel 85 skall anse formgivningen vara giltig. Artiklarna 85.2 och 90.2 skall dock även tillämpas.

▼B

AVDELNING X

INVERKAN PÅ MEDLEMSSTATERNAS LAGSTIFTNING

Artikel 95

Parallella mål som grundar sig på gemenskapsformgivningar och nationellt formskydd

1. Om det väcks en talan om intrång eller om fara för intrång om samma sak mellan samma parter vid domstolar i olika medlemsstater, i det ena fallet på grundval av en gemenskapsformgivning och i det andra på grundval av ett nationellt formskydd som ger samtidigt skydd, skall den domstol där talan inte väckts först på eget initiativ förklara sig sakna behörighet till förmån för den domstol där talan först har väckts. Den domstol som skall förklara sig sakna behörighet får förklara målet vilande om den andra domstolens behörighet bestrids.

2. Den domstol för gemenskapsformgivningar som handlägger ett mål om intrång eller fara för intrång på grundval av en gemenskapsformgivning skall avvisa talan, om en domstol slutgiltigt har avgjort ett mål om samma sak mellan samma parter på grundval av ett formskydd som ger samtidigt skydd.

3. Den domstol som handlägger mål om intrång eller fara om intrång på grundval av ett nationellt formskydd skall avvisa talan, om en domstol slutgiltigt har avgjort ett mål om samma sak mellan samma parter på grundval av en gemenskapsformgivning som ger samtidigt skydd.

4. Punkterna 1, 2 och 3 skall inte tillämpas i fråga om interimistiska åtgärder, inklusive skyddsåtgärder.

Artikel 96

Förhållande till andra skyddsformer i nationell rätt

1. Bestämmelserna i denna förordning skall inte påverka tillämpningen av några bestämmelser i gemenskapsrätten eller i den berörda medlemsstatens lagstiftning om oregistrerade formgivningar, varumärken eller andra kännetecken, patent och nyttighetsmodeller, typsnitt, civilrättsligt ansvar och illojal konkurrens.

2. En formgivning som är skyddad genom en gemenskapsformgivning skall också kunna skyddas enligt medlemsstaternas upphovsrätt från och med den dag då formgivningen skapades eller på något sätt fastställdes. Det tillkommer varje medlemsstat att avgöra i vilken utsträckning och på vilka villkor ett sådant skydd skall ges, samt även vilken verkshöjd som skall krävas.

▼B

AVDELNING XI

KOMPLETTERANDE BESTÄMMELSER OM BYRÅN

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 97

Allmän bestämmelse

Om inte annat föreskrivs i denna avdelning, skall avdelning XII i förordningen om gemenskapsvarumärken tillämpas på byrån med avseende på dess uppgifter enligt den här förordningen.

Artikel 98

Förfarandespråk

1. En ansökan om registrering av ett gemenskapsmönster skall inlämnas på något av Europeiska gemenskapens officiella språk.

2. Sökanden skall ange ett andra språk som är ett av byråns egna språk och som han godtar som eventuellt förfarandespråk vid byrån.

Om en ansökan har gjorts på ett språk som inte är ett av byråns egna språk, skall byrån ombesörja att ansökan översätts till det språk sökanden angivit.

3. När den som ansöker om registrering av ett gemenskapsmönster är enda part vid förfarandena vid byrån skall förfarandespråket vara det språk som registreringsansökan avfattats på vid inlämnandet. Om en ansökan inlämnats på ett annat språk än byråns, skall byrån kunna skicka skriftliga meddelanden till sökanden på det andra språk han angivit i sin ansökan.

4. Vid förfaranden som rör ogiltighetsförklaring skall förfarandespråket vara det språk som registreringsansökan avfattats på vid inlämnandet, om detta är ett av byråns egna språk. Om ansökan inlämnats på ett annat språk än byråns, skall förfarandespråket vara det andra språk som angivits i ansökan.

En ansökan om ogiltighetsförklaring skall inlämnas på förfarandespråket.

När förfarandespråket inte är det språk som använts vid inlämnandet av ansökan, skall innehavaren av gemenskapsformgivningen kunna komma med synpunkter avfattade på det språk som använts i den inlämnade ansökan. Byrån skall ombesörja att dessa synpunkter översätts till förfarandespråket.

Det kan föreskrivas i tillämpningsföreskrifterna att de översättningskostnader som byrån måste stå för inte får överskrida en viss summa som skall fastställas för varje typ av förfarande, utom när undantag medges av byrån på grund av ärendets komplexitet, och som skall beräknas efter den genomsnittliga storleken på de skrivelser som byrån mottagit. De kostnader som överskrider denna summa skall kunna åläggas den förlorande parten att betala i enlighet med artikel 70.

▼B

5. Parterna i det rättsliga förfarandet om ogiltighet kan komma överens om att använda ett annat av gemenskapens språk som förfarandespråk.

Artikel 99

Offentliggörande och register

1. All information som skall offentliggöras i enlighet med föreskrifterna i nuvarande förordning eller tillämpningsföreskrifterna, skall offentliggöras på gemenskapens alla officiella språk.

2. Alla registreringar av gemenskapsmönster skall göras på gemenskapens alla officiella språk.

3. Om tvivel skulle uppstå, skall det av byråns egna språk, på vilket ansökan om gemenskapsmönster inlämnats, vara det som gäller. Om ansökan inlämnats på ett annat av gemenskapens officiella språk än något av byråns egna, skall det språk gälla som sökanden angivit som andra språk.

Artikel 100

Direktörens kompletterande befogenheter

Förutom sina uppgifter och befogenheter i enlighet med artikel 119 i förordningen om gemenskapsvarumärken får byråns direktör förelägga kommissionen förslag till ändring av den här förordningen, tillämpningsföreskrifterna, avgiftsbestämmelserna och alla andra bestämmelser, i den mån de är tillämpliga på registrerade gemenskapsformgivningar, efter samråd med styrelsen och, när det gäller avgiftsbestämmelserna, budgetkommittén.

Artikel 101

Styrelsens kompletterande befogenheter

Förutom sina befogenheter i enlighet med artikel 121 och följande i förordningen om gemenskapsvarumärken eller andra bestämmelser i den här förordningen skall styrelsen

a) i enlighet med artikel 111.2 fastställa från och med vilken dag ansökningar om registrerade gemenskapsformgivningar skall kunna ges in,

b) rådfrågas innan riktlinjer antas för prövning av formkrav, prövning av grunder för att vägra registrering och ärenden om ogiltighet som handläggs vid byrån samt i de övriga fall som föreskrivs i denna förordning.

Avsnitt 2

Förfaranden

Artikel 102

Behörighet

Följande skall vara behöriga att fatta beslut i samband med de förfaranden som anges i denna förordning:

▼B

a) Granskarna.

b) Enheten för administration av varumärken och formgivningar och för juridiska frågor.

c) Annulleringsenheterna.

d) Överklagandenämnderna.

Artikel 103

Granskare

Granskarna svarar för att på byråns vägnar fatta beslut om ansökningar om registrerade gemenskapsformgivningar.

Artikel 104

Enheten för administration av varumärken och formgivningar och för juridiska frågor

1. Den enhet för administration av varumärken och för juridiska frågor som inrättades genom artikel 128 i förordningen om gemenskapsvarumärken skall bli enheten för administration av varumärken och formgivningar och för juridiska frågor.

2. Utöver dess befogenheter enligt förordningen om gemenskapsvarumärken svarar denna enhet för att fatta sådana beslut som krävs enligt den här förordningen och som inte omfattas av granskarnas eller annulleringsenheternas befogenhet. Den skall särskilt svara för att fatta beslut om införande av uppgifter i registret.

Artikel 105

Annulleringsenheter

1. Annulleringsenheterna skall svara för att fatta beslut om ansökningar om ogiltighetsförklaring av registrerade gemenskapsformgivningar.

2. En annulleringsenhet skall bestå av tre ledamöter. Minst en av ledamöterna skall ha juridisk kompetens.

Artikel 106

Överklagandenämnder

Utöver sina befogenheter enligt artikel 131 i förordningen om gemenskapsvarumärken skall de överklagandenämnder som inrättats enligt den förordningen ansvara för att besluta om överklaganden av beslut av granskarna, annulleringsenheterna och enheten för administration av varumärken och formgivningar och för juridiska frågor när det gäller beslut avseende gemenskapsformgivningar.

▼**M1**

AVDELNING XIA:

INTERNATIONELL REGISTRERING AV FORMGIVNING

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 106a

Tillämpning av bestämmelser

1. Om inte annat anges i denna avdelning skall denna förordning och alla tillämpningsföreskrifter till den som antagits enligt artikel 109 äga tillämpning med nödvändiga ändringar på registreringar av industriella formgivningar i det internationella register som förs av den internationella byrån vid Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten (nedan kallade ”internationell registrering” och ”den internationella byrån”) där gemenskapen designeras enligt Genèveakten.

2. Alla anteckningar i det internationella registret om en internationell registrering där gemenskapen designeras skall ha samma verkan som om de hade gjorts i byråns register över gemenskapsformgivningar, och alla offentliggöranden av en internationell registrering där gemenskapen designeras i den internationella byråns tidning skall ha samma verkan som om den hade offentliggjorts i tidningen om gemenskapsformgivningar.

Avsnitt 2

Internationell registrering där gemenskapen designeras

Artikel 106b

Förfarande för inlämnande av internationell ansökan

Internationella ansökningar enligt artikel 4.1 i Genèveakten skall lämnas direkt till den internationella byrån.

Artikel 106c

Designeringsavgifter

De föreskrivna designeringsavgifter som avses i artikel 7.1 i Genèveakten skall ersättas av individuella designeringsavgifter.

Artikel 106d

Verkan av internationell registrering där Europeiska gemenskapen designeras

1. En internationell registrering där gemenskapen designeras skall från och med det datum för registreringen som avses i artikel 10.2 i Genèveakten ha samma verkan som en ansökan om registrerad gemenskapsformgivning.

2. Om inget avslag har anmälts eller om ett sådant avslag har dragits tillbaka skall den internationella registreringen av en formgivning där gemenskapen designeras från och med det datum som avses i punkt 1 ha samma verkan som registreringen av formgivningen som en registrerad gemenskapsformgivning.

▼M1

3. Byrån skall tillhandahålla information om sådana internationella registreringar som avses i punkt 2, enligt villkor som fastställs i tillämpningsföreskrifterna.

Artikel 106e

Avslag

1. Byrån skall till den internationella byrån anmäla avslag senast sex månader från datum för offentliggörande av den internationella registreringen, om byrån vid granskningen av en internationell registrering konstaterar att den formgivning för vilken skydd söks inte överensstämmer med definitionen i artikel 3 a eller strider mot allmän ordning eller allmän moral.

I anmälan skall grunderna för avslaget anges.

2. En internationell registrerings verkan i gemenskapen får inte avslås förrän innehavaren har beretts tillfälle att återkalla den internationella registreringen med avseende på gemenskapen eller yttra sig.

3. Villkoren för granskningen med avseende på grunder för avslag skall anges i tillämpningsföreskrifterna.

Artikel 106f

Ogiltigförklaring av en internationell registrerings verkan

1. En internationell registrerings verkan i gemenskapen får ogiltigförklaras helt eller delvis i enlighet med förfarandet i avdelningarna VI och VII eller av en domstol för gemenskapsformgivningar på grundval av ett genkäromål i talan om intrång.

2. Om byrån känner till ogiltigförklaringen, skall den anmäla den till den internationella byrån.

▼B

AVDELNING XII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 107

Tillämpningsföreskrifter

1. Tillämpningsföreskrifter för denna förordning skall antas.

2. Förutom de avgifter som anges i denna förordning skall avgifter tas ut i enlighet med tillämpningsföreskrifterna och avgiftsbestämmelserna i de fall som anges nedan:

a) Försenad inbetalning av registreringsavgift.

b) Försenad inbetalning av avgift för offentliggörande.

c) Försenad inbetalning av avgift för senareläggning av offentliggörande.

d) Försenad inbetalning av tilläggsavgifter för gemensamma ansökningar.

▼B

e) Utfärdande av kopia av registreringsbevis.

f) Registrering av överlåtelse av en registrerad gemenskapsformgivning.

g) Registrering av en licens eller annan rättighet som är knuten till en registrerad gemenskapsformgivning.

h) Avförande av en licens eller annan rättighet ur registret.

i) Utfärdande av registerutdrag.

j) Tillhandahållande av akter.

k) Utlämning av kopior av handlingar.

l) Lämnande av uppgifter om ett ärende.

m) Omprövning av återbetalningsbeslut när det gäller kostnader i ett förfarande.

n) Utlämnande av en bestyrkt kopia av ansökan.

3. Tillämpningsföreskrifterna och avgiftsbestämmelserna skall antas och ändras i enlighet med förfarandet i artikel 109.2.

Artikel 108

Förfaranderegler för överklagandenämnderna

Förfarandereglerna för överklagandenämnderna skall tillämpas på överklaganden som nämnderna handlägger i enlighet med denna förordning, med förbehåll för erforderliga ändringar och tillägg, och antas i enlighet med förfarandet i artikel 109.2.

Artikel 109

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 110

Övergångsbestämmelse

1. Till dess att ändringar i denna förordning har trätt i kraft efter förslag från kommissionen i ärendet skall skydd i form av gemenskapsformgivning inte åtnjutas för en formgivning som utgör en beståndsdel i en sammansatt produkt och som används enligt artikel 19.1 för att möjliggöra reparation av denna sammansatta produkt så att den återfår sitt ursprungliga utseende.

2. Det förslag från kommissionen som avses i punkt 1 skall lämnas in samtidigt med de ändringar som kommissionen föreslår i ärendet i enlighet med artikel 18 i direktiv 98/71/EG och skall beakta dessa ändringar.

▼A1

Artikel 110a

Bestämmelser angående utvidgningen av gemenskapen

▼A3

1. Från och med anslutningsdagen för Bulgarien, Tjeckien, Estland, Kroatien, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien (nedan kallade *ny(a) medlemsstat(er)*) ska en gemenskapsformgivning som skyddas eller för vilken ansökan har lämnats in enligt denna förordning före deras respektive anslutningsdag utvidgas till att också omfatta dessa medlemsstaters territorium så att den har samma rättsverkan i hela gemenskapen.

▼A1

2. En ansökan om registrering av en gemenskapsformgivning får inte avslås på någon av de grunder för avslag som anges i artikel 47.1, om dessa grunder blivit tillämpliga enbart på grund av anslutningen av en ny medlemsstat.

3. En gemenskapsformgivning som avses i punkt 1 får inte förklaras ogiltig enligt artikel 25.1 om ogiltighetsgrunderna blivit tillämpliga enbart på grund av anslutningen av en ny medlemsstat.

4. Den person som ansöker om eller innehar en tidigare rättighet i en ny medlemsstat får motsätta sig användningen av en gemenskapsformgivning som omfattas av artikel 25.1 d, e eller f inom det territorium på vilket den tidigare rättigheten är skyddad. För tillämpningen av denna bestämmelse avses med *tidigare rättighet* en rättighet som förvärvats i god tro före anslutningen eller om vilken en ansökan har lämnats in i god tro före anslutningen.

5. Punkterna 1, 3 och 4 ovan skall också tillämpas på oregistrerade gemenskapsformgivningar. I enlighet med artikel 11 skall en formgivning som inte har gjorts tillgänglig för allmänheten inom gemenskapens territorium inte åtnjuta skydd som oregistrerad gemenskapsformgivning.

▼B

Artikel 111

Ikraftträdande

1. Denna förordning träder i kraft den sextionde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

2. Ansökningar om registrerade gemenskapsformgivningar kan lämnas in till byrån från och med den dag som fastställs av styrelsen på förslag av byråns direktör.

3. Ansökningar om registrerade gemenskapsformgivningar som lämnas in inom tre månader före den dag som avses i punkt 2 skall anses inlämnade den dagen.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.